

PROPOSITIONS IN PHOTOGRAPHY

REPRINTED FROM THE
JOURNAL OF THE
ROYAL SOCIETY OF
PHOTOGRAPHY
OF THE PHOTOGRAPHIC

VOLUME
LXXV

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ἦτοι

**ΙΕΡΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ
ΤΗΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ**

**ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

© Ἀποστολικὴ Διακονία
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἔκδοσις Α' 1961, Β' 1991
Ἔκδοσις Γ' 1992

Κ.Α. 199.03.025

ISBN 960-315-058-4

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

‘Ο ‘Ιερεύς’ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε...

‘Ο ‘Αναγνώστης’ Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία

εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ γλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκοτος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἄρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται·

ἀκῶν οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαΐζειν αὐτῇ. Πάντα
πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς
ῥῆκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθή-
σονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσ-
ωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν,
καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψου-
σιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,
καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα
Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ κα-
πνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ
μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλεί-
ποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ
ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Οἱ Χοροὶ μεθ' ἐκάστην «Δέησιν» ἐναλλάξ ψάλλουσιν ἅπαξ, τό· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης ἱστάμενος ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ, πρὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ Θρόνου καὶ πρὸς ἀνατολὰς βλέπων, ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τρεῖς Στάσεις.

Ἀμα τῇ πληρώσει τῆς α' Στάσεως (α', β' καὶ γ' Ψαλμοῦ), ὁ Ἀναγνώστης, λέγει·

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Δόξα... Καί νῦν...

Καὶ εἴτ' ἄρχεται ἡ β' Στάσις (δ', ε', καὶ ς' Ψαλμοῦ). Τοῦτ' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τὴν β' Στάσιν.

Ἀμα δὲ τῇ πληρώσει καὶ τῆς γ' Στάσεως (ζ' καὶ η' Ψαλμοῦ), λέγει· Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τῶν Θεομητορικῶν ἐορτῶν ἢ ἐορταζομένου Ἀγίου ἐν οἵαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχωσιν αὐταὶ (ἐκτὸς Σαββάτου καὶ

Δευτέρας), ἀναγινώσκεται ἢ ψάλλεται, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν, μόνον ἢ Α' Στάσις (α', β' καὶ γ' Ψαλμὸς) τοῦ Ψαλτηρίου, δεῖγμα τοῦ ᾠσματικοῦ, τοῦτ' ἐστὶν ἐορταστικοῦ καὶ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ.

Πληρωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ψαλτηρίου, ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ Μικρὰ Συναπτή.

Ἐτι καὶ ἔτι... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Τῆς Παναγίας, ἀχράντου... καὶ ἡ ἐκφώνησις "Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄ Χορός Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν, κατ' ἀντιφωνίαν, πλήρεις οἱ Στίχοι τῶν Ψαλμῶν «Κύριε, ἐκέκραξα», «Φωνῇ μου πρὸς Κύριον», «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι» καὶ «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον», εἰς τὸν διατεταγμένον Ἦχον τῆς ἐβδομάδος ἢ τῶν Τροπαρίων τῆς ἐορτῆς.

Ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν μεγάλων Ἑορτῶν εἴθισται, πρὸς συντομίαν, νὰ παραλείπωνται οἱ Στίχοι ἀπὸ τοῦ «Θοῦ, Κύριε,...» καὶ ἐφεξῆς, καὶ νὰ μεταβαίνει ὁ α' Χορὸς εἰς τὸν Στίχον τὸν ἀρμόδιον ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ψαλησομένων Στιχηρῶν.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ/ εἰσάκουσόν μου/ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου/ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ σὺ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὥσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσῃ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς στίχους η'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους ς'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐνεκέν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς στίχους δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πληρουμένου τοῦ Δοξαστικοῦ ἢ τοῦ Θεοτοκίου, γίνεται «Εἴσοδος» μετὰ θυμιατηρίου.

Τὰς καθημερινὰς καὶ ἐν τοῖς Μικροῖς Ἑσπερινοῖς δὲν γίνεται Εἴσοδος, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι· α' ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ β' ἑορτὴ (ἁγίου ἢ ἄλλη τις).

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου (ἄνευ θυμιατοῦ) γίνεται μόνον ὅταν πρόκειται, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, νὰ ἀναγνωσθῇ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον μετὰ ἢ ἄνευ θείας Λειτουργίας.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Σοφία· ὁρθοί.

Εἶτα ψάλλεται ἡ «Ἐπιλύχνιος εὐχαριστία».

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,

ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὃ διδούς· Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μετὰ τὸν «Ἑσπέριον ὕμνον», εἰ μὲν ἐστὶ «Θεὸς
Κύριος», ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ Ἑσπέρας,
Προκείμενον.

Οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τρεῖς ἐναλλὰξ τὸ Προκείμενον
τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ, ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι
Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου
Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ, ἑσπέρας.

Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ
Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τῇ Τρίτῃ, ἑσπερας.

Ἦχος α'.

Τὸ ἐλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τῇ Τετάρτῃ, ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τῇ Πέμπτῃ, ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ, ἑσπέρας.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Τῷ Σαββάτῳ, ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐξαιροῦνται τῆς τάξεως ταύτης οἱ ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἄλλῃ τινὶ ἡμέρᾳ, ψαλλόμενοι πρῶτοι μεθέορτοι Ἑσπερινοὶ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καθ' οὓς ψάλλονται πάντοτε τὰ Μεγάλα Προκείμενα, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχη μία τῶν Τεσσαρακοσῶν [ἐκτὸς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς] καὶ εἰ ἐστὶν «Ἀλληλούια», ἀντὶ τῶν Προκειμένων τῆς ἐβδομάδος, ψάλλομεν ταῦτα:

Τῇ μὲν Κυριακῇ ἑσπέρας

ψάλλεται ἀείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον, ἥγουν τό· Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου

Ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἐξῆς:

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας

Ἦχος πλ. β'.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ἀλληλούια (γ').

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀλληλούια (γ').

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας

Ἦχος πλ. β'.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιός ἐστιν.
Ἀλληλούια (γ').

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀλλη-
λούια (γ').

Τῇ Τετάρτῃ, ἑσπέρας

Ἦχος πλ. β'.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Ἀλληλούια (γ').

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀλλη-
λούια (γ').

Τῇ Παρασκευῇ, ἑσπέρας

Ἦχος πλ. β'.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με. Ἀλληλούια (γ').

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀλλη-
λούια (γ').

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῷ μὲν
Σαββάτῳ ἑσπερας ψάλλεται τὸ τῆς ἡμέρας Προκεί-
μενον, ἡγουν τό· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τῇ Κυ-
ριακῇ, ἑσπέρας, ψαλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα
Προκείμενα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τοῖς τοῦ Τριωδίου
(βλέπε ταῦτα ἐν τῷ Κατανυκτικῷ Ἑσπερινῷ) ταῖς δὲ

λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν καθ' ἐκάστην Ἀναγνώσμάτων.

Μετὰ τὸ Προκείμενον ἀναγινώσκονται μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἑσπερινοῦ (ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν).

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἢ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου, ἀναγινώσκονται τρεῖς Προφητεῖαι. Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὸν τίτλον τοῦ Ἀναγνώσματος ἐκ τῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ὁ Διάκονος ἐπιφωνεῖ Σοφία. Πρόσχωμεν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τῆς ἀναγνώσεως. Ἡ αὐτὴ τάξις ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα δύο Ἀναγνώσματα.

Ἐν μνήμαις Ἀποστόλων ἀναγινώσκονται ἢ ἐμμελῶς ἀπαγγέλλονται ἐκ τῆς Κ. Διαθήκης Ἀποστολικά Ἀναγνώσματα.

Ὁ Διάκονος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιφωνεῖ.

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα καὶ τὰ τυχόντα Ἀγιογραφικά Ἀναγνώσματα, ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἡ «Ἐκτενής», ἣτις ἐν καθημερινῇ παραλείπεται.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς... κ.λπ.

Οἱ Χοροὶ μεθ' ἐκάστην Δέησιν ψάλλουσιν ἐναλλάξ, τό· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετ' αὐτὴν ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...

Οἱ Χοροὶ μεθ' ἐκάστην αἵτησιν Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν Λαόν Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός. Σοί, Κύριε.

Καὶ πάντων κλινόντων τὰς κεφαλάς, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς... καὶ τὴν Ἑκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως «Εἴη τὸ κράτος», οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Στίχου.

Εἰ μὲν ἐστὶ Σάββατον ἑσπέρας, ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ 4 Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρά, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ β' Χοροῦ.

Τὸ α' λέγεται ἄνευ Στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προψάλλονται οἱ ἐφεξῆς Στίχοι:

β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

γ'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εἰ δὲ Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ψάλλομεν τοὺς αὐτῆς Στίχους. Ὡσαύτως καὶ ἐὰν τύχῃ Ἅγιος ἑορταζόμενος.

Εἰ δ' οὐκ ἐστὶ Κυριακὴ ἢ Ἑορτή, τοὺς ἐπομένους

Στίχος α'.

Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ

παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα... Καὶ νῦν... (τῶν Ἀποστίχων).

Τῶν Ἀποστίχων δὲ πληρωθέντων ὁ Ἱερεὺς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, λέγει·

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης, ἐρχόμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἐναντι τοῦ ἀρχιερατικοῦ Θρόνου, καὶ πρὸς τὴν Ὠραίαν Πύλην προσβλέπων, ἀπαγγέλλει εὐλαβῶς τὸ Τρισάγιον·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν...

Καὶ βαλὼν μετάνοιαν ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σου ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

[Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγεται τὸ «Χριστός ἀνέστη...» τρίς].

Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὀριζόμενα Ἀπολυτίκια, τοῦ τυχόντος Ἦχου ἢ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον, ἢ Σταυροθεοδοκίον, κατὰ τὸν Ἦχον τοῦ Ἀπολυτικίου.

Ὁ Ἱερεύς, ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἐκφωνεῖ τὰς «Δεήσεις».

Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἢ τῶν μεγάλων ἑορτῶν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως λεγομένη Ἀπόλυσις ἐστὶν αὕτη·

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἱερεύς·

Ο ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστώς, ἢ ὁ αὐτὸς ἢ ἕτερος Ἱερεύς, λέγει·

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει

(ἢ τῇ μονῇ ἢ τῇ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Μεγάλην Ἀπόλυσιν οὕτως·

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.
[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν... κ.λπ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤ' ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

Κατὰ τὰς πανηγύρεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν εἴθισται ὁ Προοιμιακὸς νὰ ἀναγινώσκηται ἢ ἀπαγγέλληται ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἀναγνώστου μέχρι τοῦ Στίχου· «... πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι», καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα...», νὰ στιχολογῶνται μεθ' ὑποψάλματος κατ' ἀντιφωνίαν ὑπὸ τῶν Χορῶν τὰ κοινῶς λεγόμενα «Ἀνοιξαντάρια».

Μετὰ τὸ Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς τὴν Μεγάλην Συναπτὴν καὶ ὁ αὐτὸς Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Μετὰ τὰ «Εἰρηνικά», καὶ ἐφ' ὅσον ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ἔχει Λιτὴν – Πολυέλεον, στιχολογεῖται ἡ Α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἢ ψάλλεται τὸ «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἶτα ἡ Μικρὰ Συναπτὴ καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἄν ὑπάρχῃ Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως· «Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Χοροῦ ἐν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς (ἐν ἐλλείψει Λιτῆς τὸ Ἀπολυτίκιον).

Πληρωθέντος δὲ τοῦ ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ Χοροῦ
Στιχηροῦ, ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς, ἐπεύχεται·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...
κ.λπ.

Οἱ Χοροὶ μεθ' ἐκάστην Δέησιν, ψάλλουσιν ἐναλ-
λάξ, τό· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... κ.λπ.

Οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εὐλαβῶς καὶ πρᾶεῖα τῇ φω-
νῇ, πολλάκις τό· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἀμήν. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐπεύχεται·

Δέσποτα, πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ σταυροειδῶς στρεφόμενος
περὶ τοὺς Ἀρτοὺς καὶ ψάλλον αὐτὸς ἢ ὁ Χορός·

Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου...

Ὁ δὲ ἀριστερὸς Χορὸς συμπληροῖ, ψάλλον· ...ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν πάσαις ἀνεξαιρέτως ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, ὡς καὶ ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων μνήμαις, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, ψάλλεται πάντοτε τὸ «Θεοτόκε Παρθένε». Ἀλλ' ἐν τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι ἀντὶ τοῦ «Θεοτόκε Παρθένε», ψάλλεται τό· «Χριστὸς ἀνέστη».

Τοῦ Τροπαρίου πληρωθέντος, ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν

Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τοὺς Ἀρτους, λέγων τὴν Εὐχὴν· Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀπαξ·

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Οἱ Χωροὶ παναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δις, καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχονται ψάλλοντες τὰ Ἀπόστιχα, κ.λπ., ὡς προεγράφη.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως, Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεύς

Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ἀπόλυσις, ὡς προεγράφη ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Τῆς ἈΓΙΑς ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤῆς

[Βλέπε· Τυπικὴ Διάταξις τοῦ Τριωδίου § 17. 20]

Ἡ κατωτέρω τάξις τηρεῖται κατὰ τοὺς Κατανυκτικούς Ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐναλλασσομένων τῶν Κατανυκτικῶν Τροπαρίων τῶν Ἦχων ἐκάστης ἐβδομάδος, τοῦ Μεγάλου Προκειμένου καὶ τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός... Δεῦτε προσκυνήσωμεν... (γ').
 Ὁ Προοιμακός· Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον... (σελ. 3 – 5). Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ· Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... καὶ ἡ Ἐκφώνησις· Ὅτι πρέπει σοι... Τὸ Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται. Τό, «Κύριε, ἐκέκραξα» μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ (σελ. 7 – 8).

Ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου» ψάλλομεν 4 Κατανυκτικὰ (ζήτει αὐτὰ τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας εἰς τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου κατακεχωρισμένα «Στιχηρὰ καὶ Καθίσματα» τοῦ Ἦχου τῆς ἐβδομάδος), 3 Προσόμοια (τῆς σειρᾶς) τοῦ Τριωδίου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 3, Προσόμοια τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπαύριον μετὰ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον Προσόμοιον.

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ (διὰ τὸ Μέγα Προκείμενον). Φῶς ἱλαρόν... (σελ. 10) καὶ ψάλλεται (ἐναλλάξ) τρεῖς τὸ Μέγα Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

**Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, Β' καὶ Δ' Κυριακῇ
τῶν Νηστειῶν.**

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παι-
δός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου·
πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παι-
δός σου...

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζη-
τήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός
σου...

Καὶ πάλιν γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου, ἀπὸ τοῦ παι-
δός σου...

Τῇ Α', Γ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἶδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ Ὄνομά
σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκρα-
ξα· ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὕψω-
σάς με.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...

Στίχ. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶ-
νας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...

Ὁ Ἱερεὺς, τὰς Δεήσεις

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς... Κύριε, Παν-
τοκράτορ... Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐτι δεόμεθα
ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν... Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκοποῦ ἡμῶν... **κ.λπ. καὶ τὴν Ἐκφώνησιν** Ὅτι ἐλεή-
μων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ... (σελ.
16).

Ὁ Ἱερεὺς

Πληρώσωμεν... **κ.λπ., τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας
καὶ τὴν ἐκφώνησιν** Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας
σου...

**Εἶτα ψάλλονται τὰ ὠρισμένα ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιό-
μελον (δις) καὶ Μαρτυρικὸν μετὰ τῶν Στίχων** Πρὸς
σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου... **καί, Ἐλέησον ἡμᾶς,
Κύριε... ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν... (σελ. 18), ὡς καὶ
τό** Δόξα... Καὶ νῦν...

Νῦν ἀπολύεις...

Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριὰς...
Κύριε, ἐλέησον **(γ')** Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν...
Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιοῦντες καὶ ἀνὰ μίαν μεγάλην μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα...

Ικετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι Πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Τό· Καὶ νῦν... ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον λέγονται πρραεῖα τῇ φωνῇ καὶ ἄνευ μέλους.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Τὰ Τροπάρια ταῦτα ψάλλονται κατὰ πάντας τοὺς Κατανυκτικοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων

ἐσπέρας, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. Ἑβδομάδος λέγονται χῦμα καὶ τὰ τέσσαρα.

Εἶτα χῦμα Κύριε, ἐλέησον (μ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ αὐτὸς Ἱερεύς, λέγει τὴν Εὐχὴν.

Ε'πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας καὶ τὴν Ἀπόλυσιν. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ Θεοτοκίον·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν. Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ψαλλομένου τοῦ Τροπαρίου ἀργῶς, οἱ Χριστιανοί,

ἡσύχως πορευόμενοι, ἀσπάζονται τὴν ἁγίαν εἰκόνα
τῆς Θεοτόκου, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς· εἶτα δὲ προσ-
έρχονται πρὸς τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενον
Ἱερέα καὶ ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, αἰτοῦντες
συγχώρησιν.

Ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Α' ΕΝ ΚΥΡΙΑΚῃ

Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Αἴγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρ-

τον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορῆγαι αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Εἰς ἐκάστην Δέησιν ὁ Ἀναγνώστης γοργῶς καὶ πρᾶεῖα τῇ φωνῇ ἀπαγγέλλει· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ «Ἑξαψάλμου», πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροωμένων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, λέγει·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς γ' (3)

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμός λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου

ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβα-
 ρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώ-
 λωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐτα-
 λαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν
 ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου
 ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ
 σαρκί μου. Ἐκακώθην, καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα
 ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐν-
 ἀντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου
 ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγ-
 κατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ
 πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν,
 καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἔξε-
 βιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες
 τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς
 οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα
 αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ
 οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί,
 Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου. Ὅτι
 εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν
 τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνη-
 σαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν
 μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν
 μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας
 μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ
 ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με, ἀδίκως. Οἱ
 ἀνταποδιδόντες μοι κακά, ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλόν

με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέατος, καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἄνευ μετανοιῶν, ἤτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν). Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἱ. Βήματος, καὶ λέγει τὰς Ἑωθινὰς Εὐχὰς ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ μυστικῶς.

Ὁ Ἀναγνώστης συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμός πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτί ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη; Καγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὸ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ

μου, τον Κύριον, και μη ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐλατεύοντι πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ὠμένον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπύοντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀναγκαινισθήσεται ὡς αὐτοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσεῖ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὤκτειρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλῆγμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χροὺς ἐσμεν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑτάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε

τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι σὺ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου.

σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (δῖς).

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ'). Μετανοίας (γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος οὕτω τοῦ Ἐξαψάλμου ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Μεγάλη Συναπτή, ἥτοι τὰ «Εἰρηνικά».

Ὁ Ἱερεὺς Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κ.λπ. Μεθ' ἐκάστην Δέησιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουσι, τό· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ Χορός Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως, οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουσιν, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις κατὰ τὸν Ἦχον τῆς Κυριακῆς ἢ τοῦ Ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας, τό «Θεὸς Κύριος» τετράκις, τὸ πρῶτον ἄνευ Στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μετὰ Στίχων, οἵτινες ἀπαραιτήτως προτάσσονται.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἐν συνεχείᾳ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον (δὺς) καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἄπαξ), ἢ ὡς ἡ Τυπικὴ Διάταξις τῆς ἡμέρας ὁρίζει.

Καὶ εἰς μὲν τὸ πρὸ τοῦ Θεοτοκίου (β') Ἀπολυτίκιον προτάσσομεν, τό· Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Εἰς δὲ τὸ (γ') Θεοτοκίον, τό·

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, κατὰ τὴν ἀρχαίαν Τυπικὴν Διάταξιν, στιχολογεῖται, ἥτοι ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον πρὸ τῶν Καθισμάτων ἐκάστης Στιχολογίας, ὃ δὲ «Πολυέλεος» (ὅταν ὑπάρχη) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἥτοι πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, λέγεται ὁ «Πολυέλεος» ἢ ὁ «Ἀμωμος». Καὶ «Πολυέλεος» ὑπάρχει, ὅταν ὑπάρχη καὶ Λιτή· «Ἀμωμος» δὲ ὅταν εἶναι ψιλή (ἀπλή) Κυριακὴ καὶ Ἅγιος μὴ ἑορταζόμενος.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκφωνεῖται ἡ Μικρὰ Συναπτή.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Μετ' αὐτὴν ~~ψάλλοντα~~ ὑπὸ τῶν Χορῶν τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ ἢ τῷ Πεντηκοσταρίῳ σημειούμενα δύο Ἀναστάσιμα Καθίσματα Τροπάρια καὶ ἐν Θεοτοκίῳ τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας καὶ τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος «Πολυελέου». Εἰ δέ ἐστι καὶ μνήμη ἐορταζομένου Ἀγίου, ψάλλουσι τελευταῖον καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, μετὰ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν «Πολυέλεον» ἢ τὸν «Ἀμωμον» καὶ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριοι κινᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν ταφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο. Ἅγγελου τρανώς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα... **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐφ, ἀντὶ λύπης παρέσχε· ῥεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (**ἐκ γ'**).

Μετ' αὐτὰ ἐκφωνεῖται ἡ Μικρὰ Συναπτή.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησουν...

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Χορός Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

Ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὴν Ὑπακοὴν τοῦ Ἦχου.

Μετὰ τὴν Ὑπακοὴν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοὺς
Ἀναβαθμοὺς τοῦ Ἦχου τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Ἀνα-
στάσιμον Προκείμενον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς Μ' α' β'

Μετὰ τὸ Προκείμενον τῆς Ὀκτωήχου, οἱ Χοροὶ
ψάλλουσι τοὺς Κανόνας, τὸν μὲν Ἀναστάσιμον ἐκ
τῆς Παρακλητικῆς, τὸν δὲ τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἢ τοῦ
ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου. Κατὰ δὲ τὴν περίοδον τῶν
κινήτων ἑορτῶν, τὸν Ἀναστάσιμον, τὸν τοῦ Τριωδίου
ἢ τὸν τοῦ Πάσχα καὶ τὸν τοῦ Μηναίου.

Μετὰ τὸν Εἰρμόν ἐκάστης ᾠδῆς προψάλλομεν
τῶν Τροπαρίων Στίχους:

Εἰς τὰ Ἀναστάσιμα

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὰ Θεομητορικά·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὰ Τροπάρια τῶν Ἀγίων·

Ἅγιοι (ἢ Ἅγιε) τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε)
ὕπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια τοῦ Τριωδίου,
ὥς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων τῶν Δεσποτι-
κῶν ἑορτῶν·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν τῶν Κανόνων ἀκολουθεῖ ἡ Μ.
Συναπτή.

Ὁ Ἱερεὺς Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ δια-
φύλαξον ἡμᾶς...

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογη-
μένης...

Ὁ Χορός Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εἶτα Κάθισμα καὶ Θεοτοκίον.

Καὶ συνεχίζομεν τοὺς Κανόνας.

Μετὰ τὴν 5' Ὁδὴν τοῦ Κανόνοϋ ἔπεται ἡ Μ. Συναπτή.

Ὁ Ἱερεὺς

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον... Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ...Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον· εἰ δὲ ταῦτα προανεγνώσθησαν ἐν τῇ γ' Ὁδῇ, ἀναγινώσκει τὰ τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου, τῶν Χορῶν ὑπηχοῦντων τὰς τελευταίας λέξεις αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί, κατὰ τὴν περίοδον τῶν κινητῶν Ἑορτῶν, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἶτα ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰς τελευταίας (ζ', η' καὶ θ') Ὁδὰς τῶν Κανόνων.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων ψάλλονται, αἱ Καταβασίαι τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιόδου ὑπ' ἀμφότερων τῶν Χορῶν, καὶ ψάλλουσιν αὐτὰς μέχρι καὶ τῆς η' Ὁδῆς. (Εὐρὲ ταύτας ἐν σελ. 172).

Χοροσπατοῦντος Ἀρχιερέως αἱ Καταβασίαι ψάλλονται ὑπ' αὐτοῦ, ἀντικαθιστῶντος οὕτω τὸν α' Χορόν. Ὅσάκις δὲ ψάλλει ὁ Ἀρχιερεὺς, οἱ Χοροὶ κατέρχονται τῶν στασιδίων αὐτῶν.

Πρὸ τῆς η' Ὁδῆς τῶν Καταβασιῶν, ὑπὸ τοῦ β' Χοροῦ προτάσσεται, τό·

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς (ἄνευ Θεομητορικῆς Ἑορτῆς) μετὰ τὸν η' Εἰρμόν τῶν Καταβασιῶν ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ ἐνδιατάκτου Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν:

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς), ἐκφωνεῖ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις...

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Οἱ Χοροί, ἐναλλάξ·

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως...

Ὁ Χορὸς Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἁγίου Εὐαγγελίου...

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)· Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ, ὁ πρῶτος Χορός, λέγει χαμηλῇ τῇ φωνῇ· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ αὐτὸς Ἱερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἀργά, τό·

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουσι, κατ' ἀντιφωνίαν, τοὺς Στίχους τοῦ Ν' (50οῦ) Ψαλμοῦ.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ὅτε ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸν Στίχον «Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν...» ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, διὰ τῆς
Ὡραίας Πύλης, κρατῶν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον,
καὶ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ἐνθα
γίνεται ὁ ἀσπασμὸς αὐτοῦ ἐν τάξει καὶ εὐλαβείᾳ·
οἱ δὲ Χοροὶ ἐξακολουθοῦσι ψάλλοντες ἐναλλάξ
τοὺς ἐφεξῆς στίχους·

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλ-
λειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ
Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν’ ὀλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις. / Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τε-
ταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφο-
ρὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς λέγεται χῦμα (ἤτοι ἀναγινώ-
σκεται), ἐὰν τὴν Κυριακὴν συμπέσῃ Θεομητορικὴ
ἐορτή.

Πληρωθέντος τοῦ Ν΄ Ψαλμοῦ, ὁ δεξιὸς Χο-
ρὸς ψάλλει·

Ἦχος β'.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὁ ἀριστερὸς Χορὸς

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὁ δεξιὸς Χορὸς Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Αΐναστας ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Κατὰ τὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν Κυριακὰς (ἐξαιρέσει τῶν Κυριακῶν καθ' ἃς ἤθελον συμπέσει αἱ ἑορταὶ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), μετὰ τὸν Ν' Ψαλμόν, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω «Δόξα... Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...» κ.λπ., ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα· ὁρ-
θρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν
σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον·
ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν... Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰ-
σχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις,
ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς
σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ
τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως·
ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς
ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Διάκονος)· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν
λαόν σου...

Οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τό· Κύριε, ἐλέησον (ιβ'·).

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς... Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)·

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάσας τὰς μνήμας ἑορταζομένων Ἀγίων, κατὰ τὰς μεθεόρτους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν Κυριακάς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς καθ' ἡμέραν (πλὴν τῆς Κυριακῆς), τυχούσης Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμης, στιχολογοῦμεν τὴν Ὠδὴν τῆς Θεοτόκου.

Οἱ Χοροί, κατερχόμενοι ἐκ τοῦ στασιδίου των, ψάλλουσιν, εἰς τὸν Ἦχον τῶν Καταβασιῶν, τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον», ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον τῶν ἑξ στίχων αὐτοῦ τό: «Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ»:

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπει-
νοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλε κενοὺς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι
ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ
Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Εἶτα ὁ α' Χορὸς (ἀνερχόμενος εἰς τὸ στασίδιον),
ψάλλει τὸν τελευταῖον Εἰρμὸν τῆς θ' Ὠδῆς τῶν Κα-
ταβασιῶν.

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς), ἐκφώνως·

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα πρὸ τῶν Ἑξαποστειλαρίων ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ:

Ὁ α' Χορός Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ α' Χορός Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὁ β' Χορός Ὅτι Ἅγιός ἐστιν.

Καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Μετὰ τὰ Ἑξαποστειλάρια, χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Ἀναγνώστης, ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ λέγει·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος (δεῖνα).

Καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς Αἶνους, ἥτοι τὸ «Πασαπνοάριον», κατὰ τὸν ἐνδιάτακτον Ἦχον τῆς Κυριακῆς, ἥ τὸν τῶν ψαλησομένων Τροπαρίων.

Ὁ α' Χορός

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ὁ β' Χορός

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ὁ α' Χορὸς ἄρχεται ψάλλον τὰ ὀκτὼ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν μετὰ τῶν ἐφεξῆς Στίχων·

1. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

2. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

4. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κϥθάρα.

5. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

6. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Ἐν Κυριακῇ λέγομεν καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους)

7. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

8. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ὅσakis ὁμῶς συμπέση, κατὰ Κυριακὴν, μνήμη Ἀγίου, ὅποτε ψάλλονται τὰ Τροπάρια αὐτοῦ εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα, παραλείπονται, ὡς εἰκός, οἱ διὰ τὰ Ἀναστάσιμα Τροπάρια ἀρμόζοντες δυο, ὡς ἀνωτέρω, τελευταῖοι (7ος καὶ 8ος) Στίχοι·

«Ἀνάστηθι, Κύριε...» καὶ «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε...» καὶ ἀντ' αὐτῶν λέγονται οἱ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ Στίχοι τῆς Θεοτόκου ἢ τοῦ Ἀγίου, ἀν ὑπάρχωσιν, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, λέγονται οἱ ἐξῆς:

Ἀποστόλων

7. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).

8. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἱεραρχῶν

7. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

8. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

ἢ 8. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Μεγαλομαρτύρων

7. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

8. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει.

Μαρτύρων

7. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

8. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὁσίων ἀνδρῶν

7. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

8. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Μαρτύρων ἢ Ὁσίων γυναικῶν

7. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

8. Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατήυθυνε τὰ διαβήματά μου.

Δόξα... Τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν [ἢ τὸ τῶν κινητῶν Κυριακῶν (τοῦ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου)], ἐνίοτε δὲ τὸ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἀγίου, ἢ ὡς δηλοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ.

Καὶ νῦν... Τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιεῖσθαι διδόμεθα· ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἢ Θεομητορικὴν ἑορτήν

(καὶ κατὰ τὰς μνήμας ἐορταζομένων Ἁγίων), ἐν (πινυ-
εχείᾳ τῶν Αἰνῶν, ψάλλεται ἡ «Μεγάλη Δοξο-
λογία.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις
Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐ-
δοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγά-
λην σου δόξαν.

Κύριε, βασιλεῦ, ἐπουράνιε, Θεέ, Πάτερ παντοκρά-
τορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πα-
τρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δε-
ξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰη-
σοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρ-
τήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (γ').

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Δοξολογίας ψαλλομένης, ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι, χαμηλῇ τῇ φωνῇ, λέγεται ἡ Ἑκτενής, καὶ γίνεται ἡ Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἀρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

B'

ΕΝ ΔΕΣΠΟΤΟΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ
ἢ ΕΝ ΜΝΗΜΑΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ τὰς ἐκτὸς Κυριακῆς Θεομητορικὰς ἐορτὰς καὶ ἐπισήμως ἐορταζομένων Ἀγίων Μνήμας, ἡ Ὁρθρινὴ Ἀκολουθία διεξάγεται ὡς προεγράφη. Μετὰ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Θεοτοκίον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ «Πολυέλεος». Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ε'κ νεότητός μου, πολλά πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτὴρ μου (δίς).

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι (δίς).

Δόξα...

Α'γίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Α'γίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ τῷ Πεντηκοσταρίῳ Προ-
κείμενον τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ «Πᾶσα πνοή...» καὶ ἅπαντα ἡ καθωρισμένη τά-
ξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὅπερ
ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱε-
ρέως ἐστραμμένου πρὸς δυσμὰς (σελ. 49).

Ὁ Ν' (50ὸς) Ψαλμὸς χῦμα (σελ. 50–52).

Οἱ Χοροὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ «Δόξα...»· «Καὶ
νῦν...»· «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Διάκονος)· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν
λαόν σου...

Οἱ Χοροί· Κύριε, ἐλέησον [ιβ' (3 X 4)].

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τοῦ οἰ-
κείου Στίχου. Μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ
Ιερέως Μικρὰν Συναπτὴν, τὸ Κάθισμα ἢ ἡ Ὑπακοή.
Μετὰ δὲ τὴν ς' Ὠδὴν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντά-
κιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον [καὶ τὸ
ὑπόμνημα τῆς κινητῆς Ἑορτῆς (ἐκ τοῦ Πεντηκοστα-
ρίου)]. Εἶτα αἱ Καταβασίαι τῆς ἐκκλησιαστικῆς πε-
ριόδου (βλέπε ταυτας ἐν σελ. 172 ἑξ.). Μετὰ τὴν η'
Ὠδὴν, ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)· Τὴν Θεοτόκον...
Καὶ κατὰ μὲν τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορ-
τὰς ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, ὡς ἔχει ἐν τῷ

Μηναίῳ, ἐν δὲ ταῖς ἐορταῖς τῶν Ἀγίων στιχολογοῦ-
μεν «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ἐν τέλει ψάλλομεν τὴν Κα-
ταβασίαν τῆς θ' Ὁδῆς. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι
σὲ αἰνοῦσι», τὰ Ἑξαποστειλάρια, οἱ Αἵνοι μετὰ τοῦ
«Δόξα... Καὶ νῦν...», ἅπαντα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Μη-
ναίῳ ἢ τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτί-
κιον τῆς Ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Γ'
ΕΑΝ ΜΗ Ἡ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΟΣ ΑΓΙΟΣ
ἢ ΤΑΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙΣ
(ἐκτὸς Σαββάτου)

Ἡ Ὁρθρινὴ Ἀκολουθία ἐν ταῖς καθημεριναῖς δι-
 εξάγεται ὡς προεγράφη ἐν Κυριακῇ.

Μετὰ τὴν Μεσονύκτιον Ἀκολουθίαν καὶ τὸν
 «Ἐξάψαλμον (σελ. 33 – 41), ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ ὑπὸ
 τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ ἐκφώνησις· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα
 δόξα...

Τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται τετράκις· τὸ πρῶτον
 ἄνευ Στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μετὰ Στίχων, οἵτινες
 ἀπαραιτήτως προτάσσονται. Μετὰ τὸ «Θεὸς Κύριος»
 ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας καὶ
 τὸ Θεοτοκίον τοῦ Ἰησοῦ, τὸ α' ἄνευ Στίχου, τοῦ β'
 προτάσσεται τὸ «Δόξα Πατρί...» καὶ τοῦ γ' τὸ «Καὶ
 νῦν...».

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ
 Ψαλτηρίου (ἐὰν μὴ ἀνεγνώσθῃ πρὸ τοῦ Μεσονυκτι-
 κοῦ) καὶ μετὰ τοῦτο, ἡ Αἵτησις καὶ ἡ ἐκφώνησις· Ὅτι
 σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς
 Παρακλητικῆς καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν Ν' (50ὸν)
 Ψαλμόν.

Εἶτα ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων.

Διὰ τὰ κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τῆς Παρακλητικῆς Τροπάρια προτάσσομεν Στίχον, τό·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ τὰ Μαρτυρικά·

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διὰ τὸν ἕτερον Κανόνα τῆς Παρακλητικῆς, λέγομεν·

Τῇ μὲν Δευτέρᾳ:

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ:

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ:

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ:

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ διὰ τὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου·

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἀγίου τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Στίχου·

Ἅγιε (ἢ ἐὰν ᾧσι δύο Ἅγιοι) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε (ἢ πρεσβεύσατε) ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν τῶν Κανόνων, ψάλλεται ὁ Εἰρ-
μὸς ἐκ τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθῶς ἡ Μικρὰ Συνα-
πτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· Ἐτι καὶ ἔτι... Ἀντιλαβου, σῶ-
σον... Τῆς Παναγίας, ἀχράντου... καὶ ἡ ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς δ' καὶ ε' Ὁδῆς.

Μετὰ τὴν ς' Ὁδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς καὶ
γίνεται Μικρὰ Συναπτὴ μὲ ἐκφώνησιν· Σὺ γὰρ εἰ ὁ
βασιλεύς...

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (ἐὰν
ἔχη) ἢ τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου.

Εἰ δὲ οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος, λέγεται Κοντάκιον·

Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν
ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμά-
των, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος,
ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν
Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς
γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ
γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν με-
τάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνυμῇ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ ἐξῆς τὸ Συναξάριον «Μηνολόγιον» τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὰ Τροπάρια τῶν λοιπῶν τοῦ Κανόνος ᾠδῶν.

Μετὰ τὸ τελευταῖον Τροπάριον τῆς θ' ᾠδῆς λέγομεν· Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καὶ ψάλλομεν τὸν Εἰρμὸν τῆς η' ᾠδῆς.

Μεθ' ὃν ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ·

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνομεν.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ στιχολογοῦσι τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον», ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον

τῶν ἐξ Στίχων αὐτοῦ, τὸ «Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...» (ὄρα σελ. 55 – 56) καὶ τέλος τὸν Εἰρμόν τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ

Ἐτι, καὶ ἔτι, ... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,... Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις...

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ Ἑξαποστειλάρια, ἄνευ τοῦ «Ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὰς ψιλὰς καθημερινὰς (ἄνευ δηλ. ἐορταζομένου Ἁγίου), λέγονται Ἑξαποστειλάρια: 1) Τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, 2) τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναίου, ἐὰν ἔχη καὶ 3) Θεοτοκίον.

Τῇ Δευτέρᾳ:

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθενε μήτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ:

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σω-
τῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρή-
μου τὸ θέμμα, τῆς Ἑλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημή-
σωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων... (ὡς ἄνω).

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:

Ἦχος β'.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός,
ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, Βασιλέων
τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυ-
ρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εἴν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦ-
σα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι· γλυκύτατον
Τέκνον! πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς
ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ:

Ἦχος β'. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν
τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἁγίαν σάρκωσιν ὄν-
τως· ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζον-

τες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἁγίαν,
Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες,
τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦ-
μεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν
μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ'
ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς
ἁχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη· ἐν ᾧ
Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα
τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεο-
τόκον.

Εὐθύς, μετὰ τὸ Ἑξαποστειλάριον, ἀναγινώσκει ὁ
Προεστῶς ἢ ὁ αὐτὸς Ἱερεὺς τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς τῶν
Αἰνῶν·

Ψαλμὸς ρμη' (148)· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν...

Ψαλμὸς ρμθ' (149)· Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα
καινόν...

Ψαλμὸς ρν' (150)· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
Ἁγίοις αὐτοῦ...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος· σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτή-
τους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ
ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐ-
λογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά
σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει
ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Τούτων πληρωθέντων, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν «ἐκτενῆ»
Δέησιν·**

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυ-
ρίῳ... **κ.λπ.** Ὅτι Θεὸς ἐλέους... Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κε-
φαλὰς ἡμῶν... Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς... Σὸν γάρ
ἐστι τὸ ἐλεεῖν...

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ τῆς Παρακλητικῆς Στιχηρὰ με-
τὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.**

Στίχος α'.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφρανθήμεν. Ἐν πάσαις
ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε

ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος β'.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν. Εἶτα**

Ὁ Ἱερεὺς λέγει

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν...

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἔστιν...

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου λεγόμενον Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον καὶ οὕτως ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς τῆς Θείας Λειτουργίας.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας μετὰ τό Ὅτι σοῦ ἔστιν... **τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.** Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... **καὶ τὰ λοιπά.** Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρω-

πος... Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν...

Εἴπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν
στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυ-
νον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόν-
τας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων
τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παρά-
λαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης, τό· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...
(ἐκ γ'). Μετανοίας τρεῖς καὶ ἐπισυνάπτομεν τὴν Α'
ᾠδαν.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν· Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,...
ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας.

Ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ᾠραίας Πύλης ἀναγινώσκει
τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον.

Μεθ' ὃ λέγει τὴν «Ἐκτενῇ»·

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς... κ.λπ. καὶ τὴν
ἐκφώνησιν· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος... Καὶ
ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Δ'
ΕΝ ΣΑΒΒΑΤΩ

Σημειωτέον, ὅτι τὰ Σάββατα, ἐὰν δὲν συμπέσῃ ἑορταζόμενος Ὁ Ἅγιος, ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλομεν τό· Ἀλληλούια (γ') τετράκις, δις ἄνευ Στίχων καὶ δις μετὰ τῶν Στίχων:

Ὁ α' Χορός. Ἦχος β'.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Ὁ β' Χορός

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Ὁ α' Χορός

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Ὁ β' Χορός

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Εἶτα ὁ α' Χορός, τὸ Μαρτυρικὸν Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τετέλεσαντες καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες

πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός·

Δόξα... Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σύ, ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ὁ α' Χορός·

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον καὶ εἶτα ψάλλονται (μετὰ τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν) τὰ Μαρτυρικὰ καὶ Νεκρώσιμα Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Θεοτοκίων.

Ἐὰν τύχη προεόρτιος ἢ μεθέορτος Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἐορτῆς, ἢ ἐορταζόμενος Ἅγιος, βλέπε τὴν οἰκείαν Τυπικὴν Διάταξιν.

Εἶτα ὁ Ἀμωμος. Εἰς ἐκάστην Στάσιν ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς εἴθισται.

Μετ' αὐτὸν ψάλλονται τὰ

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὔρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλός, πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε...

Οὐκ ἔστι τὸν Ἀμνόν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες· καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγῆρω Ἅγιοι, καὶ αἰδίων μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε...

Οὐκ ἔστι τὴν ὁδόν, τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν Σταυρόν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν, βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε...

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ σίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ· καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε...

Οὐκ ἔστι πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεῖα τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ'

ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε...

Ανάπαυσον, ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου, καὶ κατὰ-
τάξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροί, τῶν
Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ Δίκαιοι, ἐκλάμπουσιν ὡς φω-
στῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον,
παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... **Τριαδικόν.**

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνή-
σωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ
συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς,
πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρ-
πασον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων
σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων, εὖρατο
τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὖροιμεν Παράδεισον, Θεοτό-
κε ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεὸς (**ἐκ γ'**)

**Μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τῶν κεκοιμημένων,
ὡς καὶ ἐν τοῖς Ψυχосάββασιν·**

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀνα-
παύσεως... **Εἶτα τὴν Εὐχὴν·** Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων...
Καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...

Ἐν Ἑορτῇ τὰ «Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια» δὲν ψάλλονται.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Νεκρώσιμον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς Ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Παρορῶν ὡς Ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν...

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ν' (50ὸς) Ψαλμὸς χῦμα.

Εἶτα ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες μὲ προσαλλόμενον Στίχον:

Διὰ μὲν τὰ πρὸ τῶν Νεκρωσίμων Μαρτυρικά

Πρεσβεΐαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Διὰ δὲ τὰ Νεκρώσιμα.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Καὶ διὰ τὰ τῶν Κεκοιμημένων·

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ ἁρμοδίου Στίχου·

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν (ἢ ἐὰν ᾧσι δύο· Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν).

Ἐὰν δὲ τύχῃσι δύο Ἄγιοι, ἀναγινώσκεται ὁ πρῶτος μόνον Κανὼν τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τῶν Ἀγίων.

Μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς ἐκ τοῦ Μηναιίου, ἡ Αἵτησις, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν ς' Ὁδὴν ὁ Εἰρμὸς καὶ ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, ἐὰν μὲν ἔχῃ ὁ Ἅγιος, εἰ δὲ μή, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς Κτίσεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Καὶ τὸ Νεκρώσιμον·

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Μετὰ τὸ Συναξάριον (Μηνολογιον) τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκομεν τὰ Τροπάρια καὶ τῶν λοιπῶν Ὠδῶν τῶν Κανόνων. Τοῦ Εἱρμοῦ τῆς η' Ὠδῆς προτάσσεται, τό·

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς.

Ὁ Ἱερεύς· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

Στιχολογεῖται ἡ «Τιμιωτέρα» καὶ ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ ἐκφώνησις· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἐξαποστειλῳρια, ἄνευ τοῦ «Ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν». Ἐὰν ὁ Ἅγιος στερῇται Ἐξαποστειλαρίου, ψάλλομεν τὸ τῆς ἡμέρας.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον. Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἁμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν τὰ τῆς Παρακλητικῆς Μαρτυρικᾶ Στιχηρά, ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, Θεο-

τοκίον. Εἶτα τό· Σοὶ δόξα πρέπει... Πληρώσωμεν τὴν
έωθινὴν κ.λπ. Σὸν γάρ ἐστιν... καὶ τὰ Νεκρώσιμα
Ἀπόστιχα Προσόμοια, μετὰ τῶν Στίχων· τό, Ἀγαθὸν
τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον·
Ἀπόστολοι Μάρτυρες... καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λει-
τουργία.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

‘Ο Διάκονος’ Εὐλόγησον, Δέσποτα.

‘Ο Ἱερεύς’ Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...

‘Ο Χορός’ Ἀμήν*.

‘Ο Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτήν, ἥτοι τὰ «Εἰρηνικά»· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν... κ.λπ.

Οἱ δύο Χοροὶ ἐναλλάξ μεθ’ ἐκάστην «Δέησιν» ψάλλουσι, τό· Κύριε, ἐλέησον, ἅπαξ πραεῖα τῇ φωνῇ, ἵνα μὴ καλύπτεται ἡ τοῦ Διακόνου ἢ ἡ τοῦ Ἱερέως φωνή.

‘Ο Διάκονος’

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

‘Ο Χορός’ Σοί, Κύριε.

‘Ο Ἱερεύς’ Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ο Χορός’ Ἀμήν.

Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

* Ἐν ἐκάστῃ Ἐκφωνήσῃ τοῦ Ἱερέως καταληγούσῃ εἰς τὸ Ἀμήν, ὁ Χορὸς ὀφείλει, ἐκ προσώπου τοῦ Λαοῦ, λέγειν μετὰ μέλους καὶ εὐλαβείας αὐτὸ τὸ Ἀμήν, ἄλλως παραβαίνει τὸ καθήκον αὐτοῦ, ὡς ψάλτου.

Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρεσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

★

Ἦχος β'.

Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψαλμὸς ρμε' (145)

Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιῖθαι ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς· Κύριος ἀνορθοὶ κατερῥαγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Χορὸς ἀρχεται τῶν Μακαρισμῶν οὕτως·

Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πρᾶεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου Στίχου ψάλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν 8 Ἀναστάσιμα Στιχηρά, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν· ἂν ὅμως ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἐορταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ 4 πρῶτα Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς 5' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἕτερα 4.

1. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

2. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

3. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

4. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

5. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

6. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

7. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

8. Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α'

Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων Στίχων ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσιν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἴθισται νῦν ὅπως ψάλλονται ἀπαραλλάκτως καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καὶ ταῖς, ἐν καθημερινῇ, Μνήμας τῶν Ἀγίων, νῦν ψάλλεται παρὰ τῶν Ψαλτῶν τὸ παρὸν Α' Ἀντίφωνον μετ' ἐπιλογῆς Στίχων ἐκ τῶν Τυπικῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἐν ταῖς καθημεριναῖς

Ἐν καθημερινῇ, εἰ μὲν τύχοι Θεομήτορικὴ ἑορτὴ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, ὡς προεγράφη, ψάλλομεν ὡς πρῶτον Ἀντίφωνον τὸ τῆς Κυριακῆς, εἰ δὲ μή, ταῦτα·

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Α' Ἀντιφώνου ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὴν Μικρὰν Συναπτὴν·

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Χορός Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'

Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἐορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων Στίχων, ἐν οἵαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσιν. Ἄν αἱ ἀποδόσεις αὐτῶν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἐορτῆς χαρακτηριστικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσιμον. Ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἐορτὴ (ἐκτὸς Ὑπαπαντῆς καὶ Εὐαγγελισμοῦ) ἐν Κυριακῇ, ἢ καὶ ἀπόδοσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἐστι τὸ Ἀναστάσιμον «Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ εἴθισται νῦν νὰ ψάλληται τὸ παρὸν Β' Ἀντίφωνον μετ' ἐπιλογῆς Στίχων ἐκ τῶν Τυπικῶν.

Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐ-
τοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός
σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνα-
τος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πα-
τήσας, εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ταῖς καθημεριναῖς

Ἀντίφωνον Β'

Ἐν καθημεριναῖς, ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου
Ἀγίου, εἰθίσται νῦν νὰ ψάλληται ὡς Β' Ἀντί-
φωνον τὸ τῶν Κυριακῶν τοιοῦτον.

Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἐν ψιλῇ καθημερινῇ (ἄνευ ἑορτῆς), ψάλλομεν

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ
θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

**Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Β' Ἀντιφώνου, ὁ Διά-
κονος ἐκφωνεῖ αὐθις τὴν Μικρὰν Συναπτήν**

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον...

Ὁ Διάκονος Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Χορός Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'

**Ὡς Γ' Ἀντίφωνον, εἴθισται νῦν ὅπως ψάλλη-
ται ἐν Κυριακῇ,**

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Τὰς καθημερινάς, ὡς Γ' Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ τῆς ἡμέρας, προτασσομένου ἑνὸς Στίχου ἐκ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ ἢ, ἐλλείψει τούτων, ἐκ τῶν ἐν σελίδι 59–60 καταχωριζομένων.

Ψαλλομένου δὲ παρὰ τῶν ψαλτῶν τοῦ «Δοξαστικοῦ» τῶν Μακαρισμῶν ἢ τοῦ Γ' Ἀντιφώνου, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιῶσι τὴν Μικρὰν Εἴσοδον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Πρὸ τῆς Ὠραίας Πύλης, ὕψοι δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λέγει ἐκφώνως·

Σοφία· Ὁρθοί.

Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ Ἑορτὴν εἰς τὴν Εἴσοδον, ὑπὸ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων ἢ τοῦ α' Χοροῦ, ψάλλεται τὸ σύνηθες Εἰσοδικόν.

Δ εὔτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ·
σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
Ὁ β' Χορός· ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Εἰς τὰς Θεομητορικὰς ἑορτάς, τὰς ἐχούσας ἴδιον Εἰσοδικόν, εἰς τὰς, ἐν Κυριακῇ, ἀποδόσεις αὐτῶν τε καὶ τῶν Δεσποτικῶν, λέγεται τὸ Εἰσοδικὸν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐν τέλει αὐτοῦ, τό·

...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,

Ὁ β' Χορός· ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εἴθισται νῦν ψάλλεσθαι τὸ Εἰσοδικόν·

Εἰς τὰς Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Ὁ β' Χορός· ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Τὰ Εἰσοδικὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, βλέπε ἐν σελ. 117, ὡς καὶ ἐν τῷ Τυπικῷ ἢ ἐν τοῖς Μηναίοις, τῷ Τριωδίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἐν ταῖς καθημεριναῖς

1. Ἐν Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς ἢ ἐν ταῖς ἀποδόσεσιν αὐτῶν, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτῶν.

2. Ἐν ταῖς Μνήμαϊς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ὡς καὶ καθ' οἵανδήποτε ἄλλην, πλὴν τῆς Κυριακῆς, ἡμέραν, ἂν τελεῖται Λειτουργία, Εἰσοδικὸν ψάλλεται, τό·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ·
 σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,
 Ὁ β' Χορὸς συμπληροῖ τοῦτο, ψάλλων·
 ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἵσοδον, ὑπὸ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων, ἢ τοῦ Χοροῦ, ψάλλεται τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου Ἀπολυτίκιον, ὃ καὶ προηγεῖται πάντοτε τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν αἱ ἀποδόσεις αὐτῶν συμπίπτουσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Δεύτερον ψάλλεται τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, τρίτον δὲ τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου [ἐὰν ἐλέγχθη καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»] καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ [τοῦτο παραλείπεται μόνον κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς].

Τελουμένου Μνημοσύνου, ψάλλεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων Κοντάκιον.

Μνήσθητι, Κύριε ὡς ἀγαθὸς τ... δούλ... σου καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτ... συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σύ, ὁ δυνάμενος καὶ τ... μεταστ... δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τὰς καθημερινὰς λέγονται συνήθως δύο Ἀπολυτίκια, ἥτοι· πρῶτον τὸ τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, καὶ δευτερον τὸ τοῦ Ναοῦ.

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ψάλλεται, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ὑπὸ τῶν Ἱερέων ἢ τοῦ Χοροῦ ἢ κατ' ἀντιστοιχίαν ὑπ' ἀμφοτέρων, τὸ ὠρισμένον, κατὰ περιόδους τῶν Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου, Κοντάκιον.

Τὰς καθημερινὰς [ἄνευ οἰασδήποτε ἑορτῆς], ψάλλεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

Τῇ Δευτέρᾳ:

Ἦχος β'. Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...

Τῇ Τρίτῃ:

Ἦχος δ'. Προφῆτα Θεοῦ καὶ Προδρόμοι...

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Τῇ Πέμπτῃ:

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους...

Τῷ Σαββάτῳ:

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...

Μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιόδου, ἐν ἐκάστῃ τελουμένῃ Λειτουργίᾳ [ἐξαιρουμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων], ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν...

Ὁ Διάκονος ...καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' Χορός

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' Χορός

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ συλλειτουργοῦντες Ἱερεῖς

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ α' Χορός Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἱερεῖς

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός

β'. Δόξα... **α'.** Καὶ νῦν... **β'.** Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ α' Χορός Δύναμις.

Ὁ α' Χορός Ἅγιος ὁ Θεός.

Ὁ β' Χορός Ἅγιος Ἰσχυρός.

Ὁ α' Χορός Ἅγιος Ἀθάνατος.

Ὁ β' Χορός· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ τῇ πρώτῃ ἐπομένῃ αὐτῶν ἡμέρᾳ, ἀντὶ τοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», ψάλλεται, ὡς ἀνωτέρω, τό·

Οἱ σοὶ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούια.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (14 Σ/βρίου) καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως), ἀντὶ τοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων, τό·

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

[Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Χοροῦ (ἐν περιόδῳ Βασιλευομένης Δημοκρατίας) ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Βασιλέως].

Καθ' ἐκάστην Λειτουργίαν, ἀναγινώσκεται ἐμμελῶς ὁ Ἀπόστολος τῆς σειρᾶς ἣ τῆς ἑορτῆς.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης λαμβάνων τὸν «Ἀπόστολον» παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Σώλεα ἱσταμένου Ἱερέως καὶ ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ,

ἐναντι τοῦ δεσποτικοῦ θρόνου, καὶ ἐκφωνεῖ τὸν Στί-
χον τοῦ Προκειμένου.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ
Ἀποστολικοῦ Ἀναγνώσματος.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς, εὐκρινῶς
καὶ σεμνοπρεπῶς τὴν τεταγμένην περικοπὴν τοῦ
Ἀποστολικοῦ Ἀναγνώσματος.

Ὁ Ἱερεὺς, πληρωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῆς
Ἀποστολικῆς περικοπῆς, εὐλογεῖ τὸν Ἀναγνώστην,
ἐπιλέγων ἡρέμα·

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ Ἀναγνώστης ποιῶν μετάνοιαν, ἐπιδίδωσι τῷ
Ἱερεῖ τὸν «Ἀπόστολον», ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν
αὐτοῦ.

Ὁ β' Χορός· Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Ὁ Ἱερεὺς·

Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου... Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ... ἁγίου Εὐαγγελίου,
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἀπαγγέλλει τὴν τεταγμένην περικοπὴν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ἀπάντων ὀρθίων ἱσταμένων.

Πληρωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ μὲν Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν Διάκονον, λέγει·

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει ἀργῶς, τό· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος λέγει ἐκφώνως τὴν «Ἐκτενῇ», τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐναλλάξ, μεθ' ἐκάστην Αἴτησιν χῦμα, τό· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφώνησιν· «Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου, πάντοτε φυλατιόμενοι...», ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων μετὰ μέλους ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως, τὸν Χερουβικὸν Ὑμνον.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον Ὑμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.

Τὸ ἐπὶλοιπον τοῦ Ὑμνου ψαλλει ὁ β' Χορός·

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι·

Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω ὕμνου κατὰ τὴν Μ. Πέμπτην ψάλλεται «Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ...», τὸ δὲ Μ. Σάββατον, τὸ «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ...» (βλέπε σελ. 121). Καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων, τό· «Νῦν αἱ Δυνάμεις...».

Μετὰ τὴν Μεγάλην Εἵσοδον [τῶν Τιμίων Δώρων], ὁ β' Χορὸς συνεχίζει τὸ διακοπὲν ᾠσμα.

Ταῖς ἀγγελικαῖς, ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν· Ἀλληλούια (γ')

Ὁ Διάκονος

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν... Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων...

Οἱ Χοροί, ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος ...Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...

Ὁ Χορὸς, μεθ' ἐκάστην Αἴτησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος ...Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος’

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

‘Ο α’ Χορός’

Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος’ Τὰς θύρας, τὰς θύρας’ ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

‘Ο Προϊστάμενος ἢ ὁ Ἀναγνώστης εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς, ἀπαγγέλει τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,

τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Πληρωθέντος, ἀμφότεροι οἱ Χοροὶ λέγουσι, τό·
Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς· Στῶμεν μετὰ φόβου· Πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός, ἀργῶς· Ἀξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεὺς·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγόντα...

‘Ο α’ Χορός, ψάλλει τὸν «Ἐπινίκιον» Ὑμνον.

Α ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος, Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεὺς· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστι τὸ Σῶμα...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεὺς·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου...

‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεὺς·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

‘Ο β’ Χορός, ἀργὰ καὶ μετὰ μέλους·

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεὺς·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου,...

Ἐν ἐκάστη Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ’ οἵανδήποτε καὶ ἂν τελῆται ἡμέραν, ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἀγίων, καθ’ ἃς ἐν τῷ Ὁρθρῷ σιχολογοῦμεν

«Τὴν Τιμιωτέραν», ὧδε ψάλλεται, ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ,
κατ' Ἦχον, τό·

Μικρὸν Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Αξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεο-
τόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χε-
ρουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τελουμένης δὲ Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου, ἀντὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλεται τό·

Μέγα Μεγαλυνάριον.

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
Ἄγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν,
ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μή-
τραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέ-
ραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαρι-
τωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Διὰ τὰς λοιπὰς ἐξαιρέσεις βλέπε Προθεωρίαν τοῦ
Τυπικοῦ § 45, ὡς καὶ τὰς καθ' ἡμέραν Τυπικὰς Δια-
τάξεις.

Μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...

Ὁ Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνταῦθα, ἱερουργοῦντος μόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἐκφωνοῦνται ὑπὸ τοῦ Διακόνου τὰ Δίπτυχα.

Εἰ δὲ μή, ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας (σελ. 125 κ.έ.).

Ὁ Διάκονος

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ Χορός

Καὶ πάντων καὶ πασῶν, ἦ Κύριε, ἐλέησον, ἦ Μνήσθητι, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν...

Ὁ Χορός Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Διάκονος Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες...

Οἱ Χοροὶ μεθ' ἐκάστην δέησιν ψάλλουσιν ἐναλλάξ, τό· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Τὴν ἡμέραν πᾶσαν... Ἀγγελον εἰρήνης...

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουσι· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος...

‘Ο Χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα...

‘Ο Προϊστάμενος ἐκτὸς τοῦ ἱ. βήματος ἢ ὁ Ἀναγνώστης, εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς ἀπαγγέλει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο Χορός, ἀργὰ καὶ μετὰ μέλους· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ...

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεύς Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ Χορός

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ὁ β' Χορὸς ἄρχεται ψάλλειν μετὰ μέλους εἰς τὸν Ἦχον τῆς ἡμέρας τὸ Κοινωνικόν.

Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται Κοινωνικόν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούια.

Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἀποδόσεσιν αὐτῶν καὶ ἐν μνήμας Ἀγίων, ἐν Κυριακῇ ἢ ἐν καθημερινῇ, ὡς τὸ Τυπικὸν ὀρίζει (βλέπε καὶ σ. 120).

Τὰς δὲ καθημερινάς, ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων, τὰ ἑξῆς

Τῇ Δευτέρᾳ (τῶν Ἀσωμάτων).

Οἱ ποῖων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούια.

Τῇ Τρίτῃ (τοῦ Προδρόμου).

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

Τῇ Τετάρτῃ (τῆς Θεοτόκου).

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούια.

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον).

Ε'σημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἀλληλούια· ἦ·

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλληλούια.

Τῷ Σαββάτῳ (Νεκρώσιμον).

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ, ὅταν τελεῖται μνημόσυνον, ψάλλεται ὁ «Ἀμωμος», ἐν ἄλλῃ δὲ

ἡμέρα δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ Ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως.

Μετὰ δὲ τὸ «Ἀλληλούια» τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Διάκονος·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεὺς μεταλαμβάνει τοὺς βουλομένους ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

Ἐν τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι χῦμα ἅπαξ ἢ πολλάκις, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κοινωνούντων, τό·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κατὰ δὲ τὴν Πασχάλιον περίοδον, ψάλλουσι·

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούια.

Ὁ Ἱερεὺς·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον...

Ὁ α' Χορὸς, ἐν ἐκάστη Λειτουργίᾳ καὶ Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ψάλλει τὸ Τροπάριον·

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσε-
σιν αὐτῶν ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ Φῶς», ψάλλεται τὸ
οἰκεῖον Τροπάριον*.

Ὁ Ἱερεὺς στρεφόμενος πρὸς τὸν Λαὸν λέγει·

Πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· Μεταλαβόντες... Ἀντιλαβοῦ,
σῶσον, ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...

Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον (γ')

* Βλέπε· Προθεωρία τοῦ Τυπικοῦ § 47 καὶ τῇ Τυπικῇ Διατάξει
τῆς Ἑορτῆς.

‘Ο Ἱερεύς’ Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε...

‘Ο Χορός’ Ἀμήν.

‘Ἀμφότεροι οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ’

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ’).

‘Ο Διάκονος’ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός’ Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Ἱερεύς’ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ’ ὑμᾶς...

‘Ο Χορός’ Ἀμήν.

Τελουμένου Μνημοσύνου, ἄρχεται, ἄνευ «Εὐλογη-
τοῦ», ὁ Ἱερεὺς ψάλλων τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια,
τό· «Μετὰ πνευμάτων Δικαίων», ἐν συνεχείᾳ λέγον-
ται αἱ Δεήσεις καὶ αἱ Συγχωρητικαὶ Εὐχαὶ μὲ τό·
«Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

Οἱ Χοροί· Αἰωνία ἡ μνήμη (γ’)

‘Ο Ἀναγνώστης’ Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Δέσποτα
Ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς’ Ποιεῖ τὴν τῆς Λειτουργίας Ἀπόλυσιν,
οὕτως.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Ὁ [...] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρε-
 σβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ... **κ.λπ.**

Ὁ Ἱερεὺς, τὸ ἐπισφράγισμα· Δι' εὐχῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν Λαόν, λέγει·

Ἡ Ἀγία Τριάς, διαφυλάξοι πάντας ὑμᾶς.

Ὁ Χορὸς·

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύ-
 λαττε εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ
 ἔτη, Δέσποτα.

**Καὶ ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ἱερουργοῦντος
 Ἱερέως χεῖρα καὶ λαβόντες σὺν τῷ Ἀντιδῶρῳ τὴν
 εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.**

ΕΙΣΟΔΙΚΑ

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ε'κ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε ὦμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ εἶ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. — Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. — Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ε'γνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. — Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. — Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. — Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

**Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,
καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως αὐτῆς.**

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν· Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. — Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν ἀγίαν Ἀνάληψιν.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. — Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

**Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς
καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.**

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. — Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν ἀγίαν Μεταμόρφωσιν.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. — Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε
τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.
— Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Α'

ΕΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἐορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς § Β' [Θεομητορικαῖς] καὶ Γ' [Μνήμας Ἀγίων], ἐν οἵαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσι, ψάλλομεν τὰ Κοινωνικὰ αὐτῶν.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούια.

Τῶν Θεοφανείων.

Ε'πεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούια.

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ε'σημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια.

Τοῦ Λαζάρου.

Ε'κ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούια.

Τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἀλληλούια.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ ψάλλο-
μεν τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ
Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς
ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώ-
σω, καθάπερ ὁ Ἰούδας*, ἀλλ' ὥς ὁ Ληστής ὁμολογῶ
σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, τὸ ἐξῆς. Ἦχος πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φό-
βου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογι-
ζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύ-
ριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι,
καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ
τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης Ἀρχῆς
καὶ Ἐξουσίας*, τὰ πολυόμματα Χερουβεὶμ, καὶ τὰ
ἑξαπτέρυγα Σεραφεὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ

* Ὡδε γίνεται ἡ Μεγάλη Εἰσοδος.

βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Κοινωνικόν·

Εξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ ταῖς Κυριακαῖς Μυροφόρων, Παραλύτου, Σαμαρείτιδος, Τυφλοῦ.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα (Θωμᾶ).

Επαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλούια.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ο τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἑμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούια.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος, ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούια.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούια.

Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν
δεόμεθα, Φιλάνθρωπε. Ἀλληλούια.

Τῆς Μεταμορφώσεως.

Εν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε,
πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλια-
σόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούια.

Τῇ 1ῃ Σ/βρίου. Τῆς Ἰνδίκτου (νέου ἀκινήτου ἐκκλ. ἔτους).

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστό-
τητός σου, Κύριε. Ἀλληλούια.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε. Ἀλληλούια.

B'

ΕΝ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ**Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.**

Εξελέξατο Κύριος τὴν Σιών ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ. Ἀλληλούια.

Ἐν ὅλαις δὲ ταῖς λοιπαῖς Θεομητορικαῖς ἐορταῖς.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

Γ'

ΕΝ ΜΝΗΜΑΙΣ ΑΓΙΩΝ

Ὅταν αἱ μνήμαι τῶν ἐξῆς Ἀγίων συμπέσωσι Κυριακῇ, ἀντὶ τοῦ «Αἰνεῖτε» ψάλλομεν τὰ ἐξῆς

Ταξιαρχῶν.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούια.

Προδρόμου.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.

Τῶν ἁγίων Πάντων.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἀλληλούια.

Πρωτοκορυφαίων, ΙΒ' Ἀποστόλων, 4 Εὐαγγελιστῶν, ἁγ. Ἀνδρέου, Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούια.

Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἀλληλούια.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. Συμεὼν ὁσίου, τοῦ «Στυλίτου».

Τῆς Ἰνδίκτου.

Αναρχε τρισήλιε Βασιλεῦ, ὁ καιρῶν καὶ χρόνων, τὰς ἐλίξεις περισκοπῶν, εὐλόγησον τὸν κύκλον, τῆς νέας περιόδου, τὰς ἀγαθὰς σου δόσεις πᾶσι δωρούμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Στῦλος ἐναρέτου ὧφθης ζωῆς, ἐν στύλῳ βιώσας, ὑπὲρ ἄνθρωπον Συμεών· ἐνθεν ἀμοιβῶν σου, τὰς ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμπεις, ἐκθάμβως ἐξαστράπτεις εἰς κόσμον ἅπαντα.

2. Μάμαντος μάρτυρος.

Τέθηλας ἐκ ῥίζης θεοφιλοῦς, καὶ τῆς ἀληθείας, ἐγεώργησας τοὺς καρπούς· σὺ διὰ πυρὸς γάρ, καὶ ὕδατος διῆλθες, ἐκλάμπων ἐν τοῖς ἄθλοις, Μάμα τοῖς θαύμασι.

6. Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Κρήνην ἱαμάτων ἀνελλιπῇ, τὸν σὸν θεῖον Οἶκον, ἀναδείξας ἐν Κολοσσαῖς, ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ τῶν σωμάτων ῥῶσιν, ἐν τούτῳ ἀπεργάζῃ, Μιχαήλ ἔνδοξε.

7. Προέορτια τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Σώζοντος μάρτυρος.

Προέορτιον.

Ε'κ λαγόνων ἤδη στειρωτικῶν, τὴν καρποφορίαν, γεωργοῦσα τῶν ἀγαθῶν, ἡ Ἀγνὴ Παρθένος, προέρχεται τῷ κόσμῳ, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης προεορτάσατε.

Τοῦ Ἀγίου.

Σώζων τοῦ Σωτῆρος ὁ ἀριστεύς, ὁ τὰς παρατάξεις, διολέσας τῶν δυσμενῶν, σῶζε τοὺς σοὺς δούλους, τῆς τούτων ἐπηρείας, Χριστὸν καθικετεύων σωθῆναι ἅπαντας.

8. Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σήμερον γεννᾶται περιφανῶς, ἐξ ἐπαγγελίας, ἡ Θεόνυμφος Μαριάμ, ἡ προορισθεῖσα, τῷ Λόγῳ πρὸ αἰώνων· ὑμνήσωμεν οὖν πάντες ταύτης τὴν γέννησιν.

13. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Προέορτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἱερομάρτυρος, τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Αἱμασί σου Λόγε ζωοποιῶ, ἀγιαζομένη, Ἐκκλησία σου ἡ σεπτὴ, Οἶκόν σοι καινίζει, τῇ σῇ ἐπισκιάσει, εἰς δόξαν τῆς σῆς θείας μεγαλειότητος.

Προεόρτιον.

Υδατι νιψώμεθα ἀρετῶν, καρδίας καὶ χεῖλη, καὶ τὰ πρόσωπα ἀδελφοί, ἵνα τοῦ Σωτῆρος, Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον, ὅλως κεκαθαρμένοι ὑποδεξώμεθα.

Τοῦ Ἀγίου.

Πέτρου ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθεῖς, ὁμότροπος ὤφθης, Ἀποστόλων καὶ μιμητής· τὸν τῆς ἀληθείας, διέσπειρας γὰρ λόγον, Κορνήλιε θεόφρον ἀξιοθαύμαστε.

14. Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα Σωτήρ, πόθῳ ἀνυψοῦσα, τὸν πανάγιόν σου Σταυρόν, τὴν φωνὴν σοι αἶρει, καὶ πίστει ἐκβοᾷ σοι· Δώρησαι τῷ λαῷ σου, Λόγε τὴν χάριν σου.

16. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος.

Εὐφημόν σοι αἶνον καὶ ἱερόν, πανεύφημε μάρτυς, ἀναμέλπομεν εὐπρεπῶς· σὺ γὰρ Εὐφημία, ἐμπρέψασα εὐφήμως, τῷ Λόγῳ ἐδοξάσθης ὡς καλλιπάρθενος.

17. Σοφίας μάρτυρος καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

Μήτηρ ἐπὶ τέκνοις δαυτικῶς, ὥφθης τερπομένη, ὦ Σοφία πανευκλεής· σὺ γὰρ τῇ Τριάδι, τὰς τρεῖς σου θυγατέρας, ὥσπερ γυνὴ ἀνδρεία ἀθλοῖς προσήγαγες.

20. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Οὐρανόθεν μάκαρ καταυγασθεὶς, στήλη τῆς ἀνδρείας, ἀνεδείχθης ἐν πειρασμοῖς, καὶ πανοικεσία, Εὐστάθιε ἀθλήσας, τῆς ἄνω βασιλείας ἀξίως ἔτυχες.

23. Ἡ σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στεῖρα καὶ πρεσβῦτις θεία βουλῇ, καρπὸν συλλαμβάνει, τὸν ὑπέρτερον Προφητῶν, τὸν τὴν ἀκαρπίαν, ψυχῶν μέλλοντα τέμνειν, ἀξίνη μετανοίας· ὃν μεγαλύνομεν.

24. Σύναξις Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσης». Θέκλης πρωτομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ωφθης τῶν Κυθήρων καταφυγή, ἐξαιρέτω τρόπῳ, ἀναβλύζουσα ἐν αὐτοῖς, ἐκ τῆς σῆς Εἰκόνοσ, προνοίας σου τὰ ῥεῖθρα, ὦ Κεχαριτωμένη· διὸ ὑμνοῦμέν σε.

Τῆς Ἀγίας.

Παύλου λαμπρυνθεῖσα ταῖς ἀστραπαῖς, ὅλη καλὴ ὥφθης, ὅλη ἄμωμος τῷ Χριστῷ, Θέκλα Πρωτομάρτυς, ὑπερφυέσιν ἄθλοις, ὧν φαίδρυνον τῇ δόξῃ τοὺς σὲ γεραίροντας.

26. Ἡ μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Ως ἡγαπημένος τοῦ Ἰησοῦ, τῆς θεολογίας, ἐμυήθης τὸν θησαυρόν· ὅθεν Ἰωάννη, Ἀπόστολον θεόπτην, καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων σὲ μεγαλύνομεν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

3. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν.

Τῶν ὑπερκοσμίων θεωριῶν, γεγονὼς ἐπόπτης, καὶ ἐκφάντωρ θεοειδῆς, θεαρχικωτάτων, ἐλλάμψεων τὸ κάλλος, πανσόφως διαγράφεις, ὦ Διονύσιε.

6. Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ χειρὶ ἀψάμενος τῆς πλευρᾶς, τοῦ βλύσαντος κόσμῳ, ἀθανάτου ζωῆς κρουνοῦς, ἐξ αὐτῆς ἐδέξω, δογμάτων θεῖα ρεῖθρα, δι' ὧν ψυχὰς ἀρδεύεις, Θωμᾶ Ἀπόστολε.

9. Ἰακώβου Ἀποστόλου, τοῦ Ἀλφαίου.

Μύστης καὶ Ἀπόστολος πεφηνώς, τοῦ δι' εὐ-
σπλαγχνίαν, κενωθέντος μέχρι σαρκός, ἔφα-
νας, ἀδύτως, Ἰάκωβε θεόπτα, σωτήριον τὸ τούτου πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσι.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγ. Πατέρων τῆς Ζ' Οἱκ. Συνόδου.

Επὶ τὸ πρωτότυπον ἢ τιμή, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων,
διαβαίνει ὡς ἀληθῶς, ὥσπερ οἱ Πατέρες, Συνό-
δου τῆς ἐβδόμης, ἐτράνωσαν πανσόφως· οὓς μεγαλύ-
νομεν.

18. Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Μακαρίζομέν σου τὴν δεξιάν, Λουκᾶ θεηγόρε, δι'
ἧς ἔχομεν οἱ πιστοί, τὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, διτ-
τὰς ἀγίας πλάκας, καὶ τὴν σεπτὴν Εἰκόνα τῆς Θεομή-
τορος.

20. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, Γερασίου ὁσίου,
τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ματρώνης ὁσίας, τῆς Χιοπο-
λίτιδος.

Τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Δόξαν ὑπατείας ὑπεριδών, τὸ ὑπατον κλέος, ἐπο-
ρίσω τῶν ἀρετῶν, ὡς ἀνδραγαθήσας, Ἀρτέμιε
ἐνδόξως· διὸ παντοίας βλάβης ῥύου τοὺς δούλους
σου.

Τοῦ Ὁσίου.

Τῆς ὁμολογίας χριστιανῶν, ἔθετό σε στῦλον, ἀδιά-
σειστον ὁ Θεός, τὸ σεπτόν σου σκῆνος, Γεράσι-

με δοὺς πᾶσι, τοῖς ἐναντίοις λίθον δεινοῦ προσκόμματος.

Τῆς Ὁσίας.

Εἵβλυσας ἰδρωτάς ἀσκητικούς, ἐν τῇ Χίῳ Μῆτερ, ὡς καλλίκρουνός τις πηγῇ, ἐξ ὧν ἀπαντλοῦντες, Ματρῶνα μακαρία, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐκκαθαιρόμεθα.

23. Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Κλήσει Ἀδελφόθεος πεφηνῶς, Ἰάκωβε μάκαρ, τῶν ἀρρήτων μυσταγωγός, ἐν Σιών ἐδείχθης, καὶ πάθει σου τιμίῳ, τὸ ζωηφόρον πάθος Χριστοῦ ἐδόξασας.

26. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος, τοῦ μυροβλύτου.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητὴν, τὸν στεφανηφόρον, καὶ ἐν Μάρτυσι θαυμαστόν, τὸν λόγχῃ τρωθέντα, πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν.

28. Ἡ Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σκέπης σου τρυγῶντες τὰς δωρεάς, καὶ τὰς καθ' ἐκάστην, θεονύμφευτε παροχάς, ὕμνουμέν Παρθένε, τὴν σὴν μεγαλowsύνην, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου πρόνοιαν μεγαλύνοντες.

Ἔτερον.

Σκέπη Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Παρθένε, πάντας σκέπουσα τοὺς πιστοὺς διὸ τῇ σῇ

Σκέπη, ὁ σὸς λαὸς προστρέχει, καὶ πίστει μεγαλύνει
τὴν προστασίαν σου.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.

Οἱά περ θεράποντες ἰατροί, ψυχῶν καὶ σωμάτων,
ἀσθενείας ὀδυνηράς, ἰάσασθε τάχος, ἀρρήτῳ
ἐπισκέψει, ἡμῶν θαυματοβρῦται, σοφοὶ Ἀνάργυροι.

3. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ μαρτύρων. Ἀνα-
κομιδὴ καὶ κατάθεσις τοῦ ἱ. λειψάνου Γεωργίου μεγα-
λομάρτυρος, Τροπαιοφόρου. Γεωργίου νεομάρτυρος,
τοῦ Νεαπολίτου.

Τῶν Μαρτύρων.

Χαίροις ἀθλοφόρων τριάς σεπτῇ, Ἀκεψιμᾶ πάτερ,
Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ, οἱ καταβαλόντες, πυρσο-
λατρῶν τὴν πλάνην, καὶ μαρτυρίου δόξαν καρποφο-
ρήσαντες.

Τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Πλήρες εὐωδίας ἁγιασμοῦ, δίκην μυροθήκης, ἐκ
λαγόνων ὥφθη τῆς γῆς, τὸ σεπτὸν σου σκῆνος,
Γεώργιε παμμάκαρ, ἀρωματίζον κόσμῳ θαυμάτων χά-
ριτας.

Τοῦ Νεομάρτυρος.

Χαίροις ἱερέων ἡ καλλονή· χαίροις τῶν Ὁσίων, καὶ Μαρτύρων ὁ κοινωνός, χαίροις ὁ θεόθεν, φανείς δεδοξασμένος, Γεώργιε τρισμάκαρ, τοῖς σὲ γεραίρουσι.

8. Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Πρόκριτοι Δυνάμεων νοερῶν, Μιχαὴλ πρωτάρχα, καὶ λαμπρόμορφε Γαβριήλ, σὺν ταῖς οὐρανίαις, αἰτεῖτε στρατηγίαις, ἡμῖν καταπεμφθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

9. Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

Χάριτι θαυμάτων παρὰ Χριστοῦ, λαμπρῶς ἐδοξάσθης, μετὰ τέλος σου τὸ σεπτόν· ὅθεν τῶν λειψάνων, ἡ θήκη σου πηγάζει, ἰάματα ποικίλα, πάτερ τοῖς πάσχουσι.

11. Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου, τῶν μαρτύρων.

Υμνοῖς φιλομάρτυρες ἱεροῖς, Μηνᾶν τὸν γενναῖον, καὶ τὸν Βίκτωρα τὸν στεῒρόν, σὺν τῷ Βικεντίῳ καὶ Στεφανίδι ἅμα, τοὺς ἀριστεῖς τοῦ Λόγου ἐγκωμιάσωμεν.

Τοῦ Ἀγ. Μηνᾶ.

Φύλαξ καὶ θερμότατος ἄρωγός, πέλων Ἀθλοφόρε, τῶν καλούντων σε ἐν παντί, πλήρου τὰς αἰτήσεις, Μηνᾶ θαυματοβρῦτα, τῶν πόθῳ ἐκζητούντων τὴν σὴν ἀντίληψιν.

12. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τοῦ «Ἐλεήμονος». Νείλου ὁσίου, τοῦ μυροβλύτου.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Εἰλεημοσύνης ὁ ποταμός, ὁ τῆς εὐσπλαγχνίας, διανέμων ἐπιρρόας, καὶ καταπιαίνων, ἀπόρων τὰς καρδίας, ὁ μέγας Ἰωάννης ὑμνολογεῖσθω μοι.

Τοῦ Ὁσίου.

Τῆς φιλοσοφίας τὸν θησαυρόν, ἐκ τῆς πανολβίου, θησαυρίσας διαγωγῆς, λόγοις ψυχοτρόφοις, πλουτίζεις πάτερ Νεῖλε, ψυχὰς Θεὸν πεινώσας καθάπερ γέγραπται.

13. Ἰωάννου πατριάρχου ΚΠόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Χαίροις ὁ χρυσόρρειθρος ποταμός, ὁ τὴν οἰκουμένην, καταρδεύων νᾶμα χρυσοῦν· χαίροις ὁ τὴν γλῶτταν, χρυσοῦς καὶ τὴν καρδίαν, Χρυσόστομε τρισμάκαρ, Πατριαρχῶν ἢ κρηπὶς.

14. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου. Κωνσταντίνου νεο- μάρτυρος.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος εὐκλεής, τοῦ μέχρι καὶ δού-
λου, κενωθέντος ἀναδειχθείς, Φίλιππε θεόπτα,
ἐκήρυξας ἐν κόσμῳ, τὴν τούτου ὑπὲρ λόγον ἄρρητον
κένωσιν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ὁ μιμητής, μάρτυς Κων-
σταντῖνε, καὶ ισότιμος ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἐν ὑστέ-
ροις, καιροῖς ἀνδραγαθήσας, λαμπρῶς ἐμεγαλύνθης
ἀπείροις χάρισι.

16. Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Σύσκηνος τῷ Λόγῳ διατελῶν, θείων μυστηρίων,
ἐμυήθης τὰς ἀστραπὰς· ἔνθεν θεογράφως, Ἀπό-
στολε Ματθαῖε, ζωῆς διετυπώσω τὸ Εὐαγγέλιον.

20. Προέδρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Εἰργων ἐναρέτων τὰς ἀστραπὰς, ἀνάψωμεν πάν-
τες, ὡς λαμπάδας παρθενικάς, καὶ τῇ Θεοτόκῳ,
ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, λαμπρῶς προσερχομένη προὔπαν-
τήσωμεν.

21. Τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἴνδον τῶν ἀδύτων ἐν τῷ ναῷ, ἡ τῷ Θεῷ Λόγῳ,
ἐκλεχθεῖσα πρὸ γενεῶν, ἀφιερωθεῖσα, τὴν οἴκη-
σιν ποιεῖται, ἡ Πάναγνος Παρθένος ἣν μεγαλύνομεν.

25. Αἰκατερίνης καὶ Μερκουρίου, τῶν μεγαλομαρτύρων.

Τῆς Ἀγίας.

Νύμφη τοῦ Σωτῆρος πανευκλεής, αἶγλη παρθε-
νίας, καὶ σοφίας τῇ καλλονῇ, καὶ μαρτύρων
ἄθλοις, λαμπρῶς πεποικιλμένη, Αἰκατερίνα ὥφθης ὡς
καλλιπάρθενος.

Τοῦ Ἀγίου.

Ωφθης νεανίας πανευπρεπής, οἷα στρατιώτης, τοῦ
Δεσπότη περιφανής· φύσεως γὰρ ὥρα, τὴν
ἄθλησιν ἀνθήσας, Μερκούριε θεόφρον, Χριστῷ δεδό-
ξασαι.

**26. Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε» καὶ Στυλιανοῦ,
τῶν Ὁσίων.**

Τοῦ ὁσίου Νίκωνος.

Νίκην περιφέρων κατὰ παθῶν, τὴν εὐκλειαν ταύ-
της, διαγράφεις Νίκων σοφέ, τοῖς πᾶσι κηρύτ-
των, τὴν τοῦ Προδρόμου ῥῆσιν· Μετανοεῖτε ἤγγικεν ἡ
ἀπόδοσις.

Τοῦ ὁσίου Στυλιανοῦ.

Στήλη θεοχάρακτος καὶ σεπτῇ, ἀρετῶν ποικίλων, ὁ
σὸς βίος πέλει ἡμῖν, Στυλιανὲ πάτερ, θεοπρεπῶς
ῥυθμίζων, ἡμῶν τὰς διανοίας τῶν εὐφημούντων σε.

30. Ἀνδρέου Ἀποστόλου, τοῦ Πρωτοκλήτου.

Πρῶτος προσπελάσας τῷ Ἰησοῦ, πρωτόκλητος ὤφθης, καὶ ἀκρότης τῶν Μαθητῶν, Ἀνδρέα θεόπτα, ἐντεῦθεν διανύεις, παθῶν τὰς ἀναβάσεις τῆς Ἀναστάσεως.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

4. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Σεραφεῖμ ἐπισκόπου Φαναρίου, τοῦ νέου ἱερομάρτυρος.

Τῆς Ἀγίας.

Πατέρα λιποῦσα τὸν δυσσεβῆ, θυγάτηρ ἐδείχθης, Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ οὗ προθύμως, ἀθλήσασα Βαρβάρα, λυτροῦσαι πάσης νόσου τοὺς προσιόντας σοι.

Τοῦ Ὁσίου.

Υψηλῶν δογμάτων ἐρμηνευτά, ἱερῶν ᾠσμάτων, θεοῶν ὑφηγητά, χαίροις Ἰωάννη, ὁ πάντας διεγείρων, τοῖς μελιχροῖς σου ὕμνοις, πρὸς θεῖαν αἰνεσιν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Χρίσματι ἁγίῳ τελειωθείς, θερμῶς ἀναδέχει, τὸ μαρτύριον τῆς ζωῆς· οὐ γὰρ ἐπηρεχύνθης, τὸν εὐαγῆ ἀγῶνα, ὦ Σεραφεῖμ διό σε, Χριστὸς ἐδόξασε.

5. Σάββα ὁσίου, τοῦ ἡγιασμένου.

Ωφθης ὑποτύπωσις καὶ κανών, θεοφόρε Σάββα, ὡς τοῦ Πνεύματος θησαυρός, Ὁσίων Πατέρων, ῥυθμίζων καὶ ἰθύνων, πρὸς κλῆρον ἀφθαρσίας τοὺς πειθομένους σοι.

6. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων, θαυματουργοῦ.

Ορφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν, πεινόντων τροφέα, πενομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ῥύστην, πλεόντων τε σωτήρα, κεκτήμεθα παμμάκαρ, σοφὲ Νικόλαε.

7. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Χαίροις ἱερέων ἡ καλλονή, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ὄντως ὁ θεαυγής· χαίροις Ὁρθοδόξων, δογμάτων μυστολέκτα, Ἀμβρόσιε τρισμάκαρ, Τριάδος πρόμαχε.

9. Ἡ σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, φύσεως τοῖς νόμοις, συλλαμβάνει θεία βουλή, τὴν τὸν Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τεκοῦσαν· τὴν σύλληψιν οὖν ταύτης φαιδρῶς αἰνέσωμεν.

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Προπατόρων.

Χαίρετε Προπάτορες τοῦ Χριστοῦ, ἐξ ὑμῶν γὰρ ῥάβδος, ἀνεβλάστησεν εὐθαλής, ἥτις ἐξανθῆσαι, τὸ ζωηφόρον ἄνθος, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει ἤδη ἐπείγεται.

12. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, τοῦ θαυματουργοῦ.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός· χαίροις ἀσθενούντων, καὶ πασχόντων ὁ ἱατρός· χαίροις τῶν λογίων, τοῦ Πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυρίδων Τριφυθοῦντος, ποιμὴν τρισόλβιε.

15. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.

Τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐν Χριστῷ, τοῖς δεδουλωμένοις, χρηματίσας μυσταγωγός, κληρονόμος ὥφθης, Σιών τῆς ἐλευθέρας, ἀθλήσας Ἐλευθέριε ὡς ἀσώματος.

17. Δανιὴλ τοῦ προφήτου, τῶν τριῶν Παίδων καὶ Διονυσίου ἐπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Τοῦ Προφήτου.

Τόκον τῆς Παρθένου προκατιδών, Δανιὴλ προφήτα, ὡς τῆς χάριτος ὀφθαλμός, πίστει τῶν λεόντων, ἐνέφραξας τὸ στόμα· ἔνθεν τὴν ἀρετὴν σου πάντες ἠδέσθησαν.

Τῶν Τριῶν Παίδων.

Θάλαμον οἱ Παῖδες πνευματικόν, δρόσω τῆς Τριάδος, ἀπειργάσαντο ἐμφανῶς, τὴν ἐπταπλασίως, κάμινον ἐκκαφθεῖσαν· ἐν ᾗ χωροβατοῦντες Θεὸν δοξάζουσι.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις τῆς Ζακυνθοῦ γόνος λαμπρός, πρόεδρος Αἰγίνης, καὶ Στροφάδων μέγας φρουρός· χαίροις Ἐκκλησίας, νέος φωστὴρ τρισμάκαρ, Ἀρχιερέων δόξα, ὦ Διονύσιε.

18. Μοδέστου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ θαυματουργοῦ.

Χαίροις Ἐκκλησίας ἄστρον λαμπρόν, καὶ Σιών τῆς θείας, ὁ κοσμήτωρ ὁ ἱερός· χαίροις ἱεράρχα, Μόδεστε θεοφόρε, ἡμῶν πρὸς τὸν Δεσπότην πρέσβυς θερμότατος.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Νόμος καὶ Δικαίων πᾶσα πληθὺς, ἅμα Πατριάρχαι, καὶ Προφῆται σὺν Γυναιξί, ταῖς Θεοσιμήτοις, προβλέποντες σκιρτῶσιν, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει Χριστὸν τικτόμενον.

20. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου Ἀντιοχείας ἱερομάρτυρος, τοῦ θεοφόρου.

Σώματα ἀγνίσωμεν καὶ ψυχάς, καὶ μετὰ λαμπάδων, ὑπαντήσωμεν φαεινῶν, τῷ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθῆναι ἐρχομένῳ, Αὐτῷ ἀναβοῶντες· Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἁγίου.

Υᾶδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν, Ἰγνάτιε Πάτερ, θησαυρίσας ἐν τῇ ψυχῇ, ἔσπευσας τεθνάναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων, διὸ τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐτρέψης.

25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις πᾶσα πνοή, ἐν χαρᾷ βοάτω, τῷ τεχθέντι ἐν Βηθλεέμ· ἐπὶ γῆς γὰρ ὤφθη, δωρούμενος εἰρήνην· τὴν τούτου προσκυνήσωμεν θείαν Γέννησιν.

26. Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Θρόνος ἐπηρμένος πέλεις Ἀγνή, φέρουσα ὡς βρέφος, τὸν τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, φέροντα ὡς Κτίστην· ὑμνοῦμέν σου Παρθένε, τὴν ὄντως ὑπὲρ λόγον μεγαλειότητα.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Μνήστωρ τῆς Παρθένου ὁ Ἰωσήφ, καὶ φύλαξ ἐδείχθη, Θεοπάτωρ δὲ ὁ Δαβίδ, Ἰάκωβος δ' ὁμαίων, τοῦ Λόγου ὠνομάσθη· διὸ καὶ τῇ γεννήσει τούτου συγχαίρουσι.

27. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος.

Πρῶτος Διακόνων ἀναδειχθείς, πρῶτος τοῦ Δεσπότης, ἐχρημάτισας μιμητῆς· ὅθεν Ἀθλοφόρων, πρωτεύων Πρωτομάρτυς, τύπος αὐτοῖς ἐγένου, πρῶταθλε Στέφανε.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1. Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ Κυρίου. Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας, Οὐρανοφάντορος, τοῦ Μεγάλου.

Τῆς Ἑορτῆς.

Σάρκα ὀκταήμερος ὡς βροτός, ὁ τῶν ὅλων Κτίστης, περιτέμνεται νομικῶς, τὴν ἐξ ἀκρασίας, ἡμῶν κακίαν τέμνων· Αὐτοῦ τὴν ἀγαθότητα μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

6. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Αΰφεισιν πηγάζων τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ὁ τῆς ἀφθαρσίας, ἀνεξάντλητος ποταμός, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, βαπτίζεται θελήσει· ἀντλήσωμεν οὖν πάντες ὕδωρ σωτήριον.

7. Ἡ σύναξις τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Χεὶρί σου βαπτίσας ὦ Βαπτιστά, τὸν διὰ θαλάσσης, ἀγαγόντα τὸν Ἰσραήλ, Προφητῶν ἀπάντων, ὑπέρτερος ἐδείχθης· διὸ ἀνευφημοῦμεν τὴν θεῖαν χάριν σου.

8. Παρθένας παρθενομάρτυρος, τῆς Ἐδεσσαίας.

Χαίροις Ἐδεσσαίων ἡ καλλονή, Παρθένα θεόφρον, νύμφη ἄφθορε τοῦ Χριστοῦ· Χαίροις Ὁρθοδόξων, Ἑλλήνων θυμηδία, σεμνὴ παρθενομάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

11. Θεοδοσίου ὁσίου, τοῦ κοινοβιάρχου.

Δόσιν θεοδώρητον εἰληφώς, δόσεσιν ὁσίοις, τὰς χορείας τῶν μοναστῶν, ἱερῶς ῥυθμίσας, δοτοὺς Θεῷ προσῆξας, τοὺς σοὶ ἐφεπομένους, ὦ Θεοδόσιε.

17. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Γεωργίου νεομάρτυρος.

Τοῦ Ὁσίου.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ ἀρχηγός, καὶ τῆς ἰσαγγέλου, πολιτείας καθηγητής· χαίροις τῆς ἐρήμου, στυλοειδῆς νεφέλη, Ἀντώνιε παμμάκαρ, Πατέρων καύχημα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Χαίροις τῆς Ἡπείρου θεῖος πυρός, καὶ Ἰωαννίνων, πολιοῦχος καὶ ἄρωγός· χαίροις ὁ πηγάζων, ἰάσεων τὰ ῥεῖθρα, Γεώργιε τρισμάκαρ, τοῖς σοὶ προστρέχουσι.

18. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ανθραξ Ἀθανάσιος νοητός, ὦφθη καταφλέγων, τὴν Ἀρείου ὕλην σαθεράν· κῦρος δὲ δογμάτων,

ὁ Κύριλλος παρέχει, ἐλέγχων Νεστορίου τὴν ἀθεό-
τητα.

20. Εὐθυμίου ὁσίου, τοῦ Μεγάλου.

Εξ ἀκάρπου μήτρας ἀποτεχθεὶς, κατάκαρπος
ὥφθης, τοῖς τοῦ Πνεύματος ἀγαθοῖς, δι' ὧν
ἀγαθύνεις, Πατέρων τὰς χορείας, Εὐθύμιε παμμάκαρ,
ἀσκήσας ἄριστα.

24. Ξένης ὁσίας.

Θάλαμον λιποῦσα τὸν νυμφικόν, ξενοτρόπως Μη-
τερ, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, ᾧ καὶ νυμφευθεῖ-
σα, τῇ ξένη βιοτῇ σου, ᾧ Ξένη πανολβία, ἡμῶν μνη-
μόνευε.

**25. Γρηγορίου πατριάρχου ΚΠόλεως, τοῦ Θεο-
λόγου.**

Χαίροις ὁ οὐράνιος θεῖος νοῦς, στόμα τὸ πυρί-
πνουν, ὁ τῆς χάριτος ὀφθαλμός, σάλπιγξ εὐσε-
βείας, πηγὴ θεολογίας, ὑπερκοσμίων μύστης, σοφὲ
Γρηγόριε.

**27. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου πατριάρ-
χου ΚΠόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.**

Ηκεν ἐκ Κομάνων λαμπροφανῶς, τὸ σεπτὸν σου
σκῆνος, ὡς ἐστία ἀγιασμοῦ, τέρπον καὶ πλουτί-
ζον, χαρίτων χρυσοουργία, τὴν Ἐκκλησίαν πᾶσαν, πά-
τερ Χρυσόστομε.

30. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ρήτορες σοφίας θεοειδεῖς, στῦλοι Ἐκκλησίας, οὐρανίων μυσταγωγοί, Βασίλειε πάτερ, Γρηγόριε θεόφρων, καὶ θεῖε Ἰωάννη, κόσμῳ ἐδείχθητε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς. Τρύφωνος μάρτυρος.

Προεόρτιον.

Χαίρει ὁ πρεσβύτατος Συμεών, ἐγγίζοντα βλέπων, τὸν Δεσπότην ἐν τῷ Ναῷ· ὅθεν ἐπισπεύδει, αὐτὸν ὑποδεχθῆναι, προεορτίως ᾄδων ὕμνον ἐπάξιον.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ιχνεσιν ἐπόμενος ἀκλινῶς, Τρύφων ἀθλοφόρε, τοῦ γνωσθέντος ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν αὐτοῦ χαρίτων, δοχεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ἱεροῖς ἀγῶσι, Μάρτυς διέπρεψας.

2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ.

Σήμερον ἡ πάναγνος Μαριάμ, τῷ ναῷ προσάγει, ὥσπερ βρέφος τὸν Ποιητὴν, Ὄν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, ὁ Πρέσβυς δεδεγμένος, Θεὸν αὐτὸν κηρύττει καὶ σὰρκα εἴληφε.

3. Συμεὼν Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Δίκαιοι ἐν νόμῳ καὶ εὐλαβεῖς, Συμεὼν ὁ πρέσβυς, καὶ ἡ Ἄννα ἡ Φανουήλ, ὥφθησαν Κυρίῳ, τῷ σεσωματωμένῳ, καὶ ὕμνησαν τὴν τούτου ἄρρητον κένωσιν.

7. Λουκᾶ ὁσίου, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ.

Χαίροις ἡσυχίας λύχνος λαμπρός, καὶ τῆς ποιμανσίας, ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμός· χαίροις μοναζόντων, ὑπογραμμὸς καὶ τύπος, Λουκᾶ θαυματοφόρε, Ἑλλάδος καύχημα.

10. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος, τοῦ θαυματουργοῦ.

Τὸν ἐν ἀθλοφόροις ἱερουργόν, καὶ ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατον ἀθλητήν, τὸν θαυμάτων ρεῖθρα, πηγάζοντα ἐν κόσμῳ, τὸν μέγαν Χαραλάμπην ὕμνοις τιμήσωμεν.

11. Βλασίου ἱερομάρτυρος. Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Λόγον ἀληθείας γεηπονῶν, τῆς δικαιοσύνης, ἀνεβλάστησας τοὺς καρπούς, ὧν ἡ Ἐκκλησία, ὁσῶραι γευομένη, Βλάσιε ἱεράρχα, τιμᾷ τοὺς ἄθλους σου.

Τῆς Ἀγίας.

Χαίροις Θεοδώρα πανευκλεής· χαίροις εὐσεβείας, ἀνακήρυξις ἀληθείας· χαίροις παρόρησίαν, ἐν Θεῷ κεκτημένη, Αὐγούστα καὶ Ὁσία, ἀειμακάριστε.

19. Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος, τῆς Ἀθηναίας.

Χαίροις τεθλιμμένων ἡ ἄρωγῇ, καὶ κινδυνεύόντων, προστασία καὶ ὁδηγός· χαίροις νεανίδων, τερπνὴ παραμυθία, ὦ Μῆτερ Φιλοθέη, Ὅσιων σύμμορφε.

23. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Φοῖνιξ ἀνεδείχθης καρποτελής, ὡς καρποφορίαν, περιφέρων θεουργικὴν, τὴν τῶν Ἀποστόλων, ἀμέσως κοινωνίαν, δι' ἧς ἐκτρέφεις κόσμον, πάτερ Πολύκαρπε.

24. Ἡ α' καὶ β' εὗρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου

Ωσπερ μυροθήκη πνευματικὴ, ἐκ γῆς ἀνεφάνη, σοῦ ἡ πάντιμος Κεφαλὴ, βαπτιστὰ Κυρίου, καὶ κόσμου κατευφραίνει, τῆς ἡδυπνόου δόξης ταῖς διαδόσεσι.

26. Φωτεινῆς μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου. (Καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος)

Χαίροις ἰσαπόστολε Φωτεινή, ἡ ζωῆς τὸ ὕδωρ, δεξαμένη παρὰ Χριστοῦ· χαίροις ἡ ἐν Ῥώμῃ, ἀθλήσασα ἀνδρείως, σὺν πᾶσι τοῖς οἰκείοις Χριστὸν δοξάσασα.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

9. Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ Τεσσαράκοντα μαρτύρων.

Τὸ τετραδεκάριθμον καὶ λαμπρόν, σύνταγμα τοῦ Λόγου, εὐφημήσωμεν ἐν ὧδαῖς· κρύει καὶ πυρὶ γάρ, στερρόως δοκιμασθέντες, ἐστέφθησαν ἀξίως οἱ Τεσσαράκοντα.

16. Χριστοδούλου ὁσίου, τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Χαίροις Βιθυνίας γόνος λαμπρός, καὶ τῆς νήσου Πάτμου, ἀντιλήπτωρ καὶ ἄρωγός· χαίροις ἀφθαρσίας, εὐῶδες καλλιστεῖον, Χριστόδουλε θεόφρον, Χριστοῦ συμμετοχε.

17. Ἀλεξίου ὁσίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Επιθυμιῶν τῶν πνευματικῶν, ἀνὴρ χρηματίσας, ἐξενώθης τῶν γεηρῶν, καὶ σεμνῶς βιώσας, Θεοῦ ἄνθρωπος ὦφθης, καὶ κλήσει τε καὶ πράξει, μάκαρ Ἀλέξιε.

25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

Νῦν εὐαγγελίζεται Γαβριήλ, τὸ χαῖρε κραυγάζων, μετὰ δέους τῇ Μαριάμ. ὦ τοῦ ξένου τρόπου! ἐν μήτρᾳ γὰρ ἀχράντῳ, συνείληπται ὁ Πλάστης σῶζων ὃν ἔπλασε.

30. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος».
(καὶ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν)

Τὴν οὐρανοδρομόν ἦν Ἰακώβ, κλίμακα προεῖδεν, ἔτεχνήσω πνευματικῶς, πάτερ Ἰωάννη, συνθήκη

τῶν σῶν λόγων· δι' ἧς πρὸς ἀφθαρσίας βαίνομεν μέ-
θεξιν.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1. Μαρίας ὁσίας, τῆς Αἰγυπτίας.

(Καὶ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν)

Γύμνωσιν ἐνέγκασα καρτερῶς, αἰσχύνῃ ἐνδύεις,
τὸν γυμνώσαντά σε Χριστοῦ· ὅθεν ἀφθαρσίας.
στολαῖς κατηγλαῖσθης, Μαρία πανοσία, Αἰγύπτου
βλάστημα.

15. Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, ἱερομάρτυρος.

Χαίροις τῆς Ἑλλάδος θεῖος βλαστός, Ἱερομαρτύ-
ρων, Λεωνίδα ἢ καλλονή, χαίροις Ἀθηναίων, ὁ
θεῖος ποιμενάρχης, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίτης, πάτερ
θερμότατος.

23. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος, τοῦ Τροπαιοφόρου.

Μέγας ἐν ἀθλήσει ἀναδειχθεὶς, ὡς τροπαιοφόρος,
καὶ ἐν θαύμασιν εὐκλεής, μέγας ἀντιλήπτωρ,
τῆς Ἐκκλησίας ὥφθης, Γεώργιε παμμάκαρ, Μαρτύ-
ρων καύχημα.

25. Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Πέτρῳ τῷ θεόπτη μαθητευθείς, τῶν ὑπερκοσμίων,
ἐχρημάτισας μυητής· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, ἡμῖν
εὐηγγελίσω, ὦ Μάρκε θεηγόρε, τὴν συγκατάβασιν.

29. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου, τῶν Ἀποστόλων.

Χαίροις Ἀποστόλων ἡ ξυνωρίς, τῆς σεπτῆς Τριά-
δος, δημηγόροι καὶ ὑπουργοί, σὺν τῷ Σωσιπά-
τρῳ, Ἰᾶσον θεοφόρε· ὑμεῖς γὰρ ἀληθείας ὥφθητε
στόματα.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ**2. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων ἀγίου Ἀθα-
νασίου.**

Τῆς Ὁρθοδοξίας σάλπιγξ χρυσῇ, ὥφθης Ἱεράρχα,
ὁμοούσιον τῷ Πατρί, τὸν Υἱὸν κηρύττων, καὶ
Πνεύματι Ἀγίῳ· διό σε Ἀθανάσιε μεγαλύνομεν.

**3. Τιμοθέου καὶ Μαύρας, τῶν μαρτύρων. Πέτρου
ἐπισκόπου Ἀργους.****Τῶν Μαρτύρων.**

Χαίροις συζυγία ἰσοκλεῆς, Τιμόθεε μάκαρ, σὺν τῇ
Μαύρᾳ τῇ φωταυγεῖ· σύμφρονες γὰρ ὄντες, ἐν
βίῳ καὶ ἐν ἁθλοῖς, καὶ τῶν βραβείων ἅμα κατηξιώ-
θητε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις Βυζαντίου θεῖος βλαστός, καὶ τῆς Ἀργο-
λίδος, ποιμενάρχης καὶ ἀρωγός· χαίροις Ἐκ-
κλησίας, πνευματοφόρος πέτρα, τῆς χάριτος τὸ ὕδωρ,
Πέτρε πηγάζουσα.

**5. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος. Εὐθυμίου ἐπισκόπου
Μαδύτου, τοῦ θαυματουργοῦ.**

Τῆς Μάρτυρος.

Τῇ εἰρηνωνύμῳ κλήσει σεμνή, κατακολουθοῦσα,
εὐηγγέλισαι μυστικῶς, ἄθλοις σου θαυμάτων,
ψυχαῖς πολεμουμέναις, σωτήριον εἰρήνην, Εἰρήνη ἔν-
δοξε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις τῆς Μαδύτου λαμπρὸς βλαστός, θεῖος
ποιμενάρχης, καὶ θερμότατος ἀρωγός· χαίροις
Ἐκκλησίας, ἀστήρ ὁ φωτοφόρος, Εὐθύμιε παμμάκαρ,
πατέρων σύσκηνε.

6. Σεραφεῖμ ὁσίου, τοῦ ἐν τῷ Δομῷ.

Χαίροις Βοιωτίας θεῖος βλαστός, καὶ τῶν μονα-
ζόντων, γνώμων ἔμπρακτος ἀληθῶς· χαίροις τῆς
Ἑλλάδος, ἀγλάισμα καὶ κλέος, Ὁσίων ἡ προσθήκη,
Σεραφεῖμ Ὅσιε.

8. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Πέτρα ὡς ἡ πάλαι τῷ Ἰσραήλ, ὤφθη θεολόγε, ὁ
σὸς τάφος ὁ εὐαγῆς· βρύει γὰρ τῷ κόσμῳ, ὡς
μάννα ψυχοτρόφον, τρυφῆς ἐπουρανίου κόνιν θεόσ-
δοτον.

9. Ἡσαΐου προφήτου. Χριστοφόρου μάρτυρος.

Τοῦ Προφήτου.

Ανθρακι τὰ χεῖλη σου καθαρθεῖς, τῆς ὑπερκο-
σμίου, θεωρίας θεουργικῶς, ὤφθης Ἡσαΐα,
Προφήτης θεηγόρος, καὶ τοῦ Χριστοῦ προλέγεις σα-
φῶς τὴν σάρκωσιν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Μάρτυς ἀκατάπληκτος καὶ στερρόος, πέλων τῇ
ιδέᾳ, Χριστοφόρε καὶ τῷ νοῒ, τῶν ἀντικειμέ-
νων, κατέπληξας τὰ στίφη, ἀθλήσας ὑπὲρ φύσιν πόθῳ
τοῦ Κτίστου σου.

**12. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.**

Φῶς ὁ Ἐπιφάνιος νοητόν, λάμπας ἐν τοῖς λόγοις,
καταυγάζει τοὺς εὐσεβεῖς· γέρας δ' ἀληθείας, ὁ
Γερμανὸς παρέχει, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ οὓς μεγαλύ-
νομεν.

13. Γλυκερίας παρθενομάρτυρος.

Μύρον πολυσύνθετον τῷ Χριστῷ, ἐξ ἀγνείας πό-
νων, καὶ αἱμάτων τοῖς σταλαγμοῖς, προσενεγ-
καμένη, θεόφρον Γλυκερία, ἐν μύροις θεοβρύτοις
λαμπρῶς δεδόξασαι.

14. Ἰσιδώρου μάρτυρος, τοῦ ἐν Χίῳ.

Είφει ἐκμηθεῖς σου τὴν κεφαλὴν, ἔτεμες τῆς πλά-
νης, Ἀθλοφόρε τὰς μηχανάς, καὶ Χριστῷ ἠνώ-
θης, τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων, ὡς κοινωνὸς τοῦ πάθους,
τούτου Ἰσίδωρε.

15. Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσης.

Χαίροις τῆς Ἑώας ἀστήρ λαμπρός, καὶ τῶν Λαρι-
σαίων, λαμπαδοῦχος καὶ ὁδηγός· χαίροις εὐσε-
βείας, λειμὼν ὁ ἀνθηφόρος, Ἀχίλλιε παμμάκαρ,
Τριάδος σκῆνωμα.

21. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Ἰσαποστόλων.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας θείους πυρσούς, καὶ τῶν
Ἀποστόλων, θιασώτας καὶ μιμητάς, σὺν τῷ
Κωνσταντίνῳ, Ἑλένην τὴν ἁγίαν, ὡς βασιλέων δόξαν
ἀνευφημήσωμεν.

25. Ἡ γ' φανέρωσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Βα- πτιστοῦ.

Τρίτην τῆς παντίμου σου Κεφαλῆς, μνεῖαν ἐκτε-
λοῦμεν, ἣν ἐδόξασεν ἡ Τριάς, Βαπτιστὰ Κυρίου·
ἐκ γῆς γὰρ τρίτως ὤφθη, μετανοεῖτε πᾶσιν ἀνακραυ-
γάζουσα.

27. Ἰωάννου νέου ὁμολογητοῦ, τοῦ Ῥώσου.

Τὸν ἀστέρα πάντες τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Προκο-
πίου, ἀπαστράψαντα νοητῶς, ὁσίων τὸ κλέος,

καὶ Καππαδόκων δόξαν, τὸν θεῖον Ἰωάννην ὕμνοις τιμήσωμεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

1. Ἰουστίνου μάρτυρος, τοῦ φιλοσόφου.

Χάριτι σοφίας καταυγασθεῖς, ὡς αὐτοσοφίαν, ἐθεράπευσας τὸν Χριστόν, ὑπὲρ οὗ ἐνδόξως, ἀθλήσας Ἰουστίνε, σὺν τούτῳ εἰς αἰῶνας δοξάζῃ ἐνδοξε.

2. Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως, ὁμολογητοῦ.

Χαίροις Ἐκκλησίας ἔμπνους εἰκῶν, καὶ εἰκονομάχων, καθαιρέτης ὁ ἰσχυρός· χαίροις θεοσδότων, δογμάτων ὁ προστάτης, θεόφρον Νικηφόρε, πίστεως ἔρεισμα.

5. Δωροθεοῦ ἐπισκόπου Τύρου, ἱερομάρτυρος.

Χαίροις τῆς σοφίας μυσταγωγός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, λογογράφος ὁ ἱερός· χαίροις ὁ Μαρτύρων, τῆς δωρεᾶς τρυφήσας, ὡς θεῖος Ἱεράρχης, πάτερ Δωρόθεε.

11. Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Υμνήσωμεν πάντες χαρμονικῶς, τὸν τῆς Ἐκκλησίας, πρωτεργάτην καὶ ἀθλητήν, Βαρνάβαν τὸν

θεῖον, ἀπόστολον τὸν μέγαν, χριστιανῶν τὸ κλέος ᾠσμασι στέφοντες.

24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ανθος τὸ θεόσδοτον ἐκφυέν, σήμερον ἐκ στείρας, εὐωδίας ἀγιασμοῦ, ἔπλησε τὰ πάντα, τὴν ἔρημον τὰ ὄρη, τὸν ποταμὸν τὰ ῥεῖθρα, Χριστοῦ ὁ Πρόδρομος.

26. Δαβὶδ ὁσίου, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Ηνεγκας ὡς κλῆμα ἐν τῇ Ἑδέμ, ἐστὼς ὑπὲρ φύσιν, ἐπὶ δένδρου πάτερ Δαβὶδ, βότρυας ἡδίστους, ἡθῶν δικαιοσύνης, δι' ὧν αἰεὶ εὐφραίνεις τοὺς σὲ γεραίροντας.

29. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, οὐράνιε Παῦλε, ὄχημά τε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλῶσσα, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, πυρός με τῆς γεέννης ἀπολυτρώσασθε.

30. Ἡ Σύναξις τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.

Πέτρον Παῦλον Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον Ἀνδρέαν, Ἰωάννην τε καὶ Θωμᾶν, Σίμωνα Ματθαῖον, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον, σὺν θείῳ Ἰακώβῳ ὕμνοις τιμήσωμεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

1. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν Ἀναργύρων.

Ιᾶσιν σωμάτων ῥῶσιν ψυχῶν, Κοσμᾶ θεοφόρε, σὺν τῷ θείῳ Δαμιανῷ, νείματε ὑψόθεν, αὐλῷ χειρουργία, τοῖς κατατρυχομένοις ποικίλοις πάθεσι.

2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῆς ἀθανασίας τὸν χορηγόν, τέξασα Παρθένε, ἠθανάτισας τὸν Ἀδάμ· τοῦτο γοῦν δηλοῦσα, ἡ ἄφθαρτος Ἐσθῆς σου, φθορᾶς παθῶν λυτροῦται τοὺς προσπελάζοντας.

3. Γερασίμου ὁσιομάρτυρος, τοῦ νέου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες ἐν ᾠδαῖς, καὶ ὕμνοις ἐνθέοις, εὐφημήσωμεν εὐσεβῶς, τὸν νέον ὀπλίτην, Χριστοῦ τὸν καθελόντα, ὄφρυν τῆς ἀσεβείας θεῖον Γεράσιμον.

4. Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Χαίροις εὐσεβείας θεῖος αὐλός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ψαλτήριον τὸ τερπνόν· σὺ γὰρ τὰς ὑψώσεις, τὰς θείας μεγαλύνεις, Ἀνδρέα θεηγόρε, λόγων λαμπρότητι.

5. Ἀθανασίου ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀθῶ.

Τὸν τῆς ἡσυχίας θεῖον πυρσόν, καὶ τῶν ἐν τῷ Ἀθῶ, μοναζόντων καθηγητήν, τὸν τὰς πανουρ-

γίας, ἐχθροῦ νενικηκότα, ὑμνήσωμεν συμφώνως νῦν Ἀθανάσιον.

7. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος.

Κύριον ποθοῦσα Κυριακή, τὸν ὥραϊον κάλλει, παρὰ πάντας τοὺς γηγενεῖς, τούτῳ ἐνυμφεύθης, ἀθλητικοῖς ἀγῶσιν, ὡς Μάρτυς ἀθληφόρος ὡς καλλιπάρθενος.

8. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.

Κλήσει οὐρανίῳ ἀκολουθῶν, φερωνύμως Μάρτυς, καὶ προκόπτων ἀθλητικῶς, σύμμορφος ἐδείχθης, τοῦ σοὶ καθοραθέντος, Προκόπιε θεόφρον, ἀθλήσας ἄριστα.

11. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος.

Πίστιν βεβαιοῦσα τὴν ἀληθῆ, δι' ἣν Εὐφημία, σφαγιάζει ἀθλητικῶς, ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν τόμον τῶν Πατέρων, ποσὶ δὲ ἀπορρίπτεις τὸν τῆς αἰρέσεως.

Τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Βάσεις Ἐκκλησίας θεοπαγεῖς, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἐδραιώματα ἀρῥαγῆ, αἱ τῶν ἑπταρίθμων, Συνόδων συνελεύσεις, ἐδείχθησαν τῷ κόσμῳ ὡς μεγαλύνομεν.

14. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, ὁμολογητοῦ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁσίου καὶ Διδασκάλου.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις Ἐκκλησίας ἡ λαμπηδών, καὶ Θεσσαλονίκης, ποιμενάρχης καὶ ἄρωγός· χαίροις ὁ ποικίλας, τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, ὧ Ἰωσήφ θεόφρον, στολὴν τὴν ἔνθεον.

Τοῦ ὁσίου Νικοδήμου.

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος φωστήρ, καὶ Ἀγίου Ὁρους, ἐγκαλλώπισμα ἱερόν· χαίροις μοναζόντων, ὁ φωτοφόρος λύχνος, Νικόδημέ παμμάκαρ, τῆς Νάξου καύχημα.

15. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης, τῶν μαρτύρων.

Φέρουσα ὡς ἄμπελος νοητή, Κήρυκον τὸν θεῖον, Ἰουλίττα ἐν ταῖς χερσίν, οἶνον εὐφροσύνης, ληνοῖς τοῦ μαρτυρίου, βλυστάνετε τῷ κόσμῳ ἐν θείῳ Πνεύματι.

17. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαινήν, καὶ τῆς παρθενίας, τὸν ἀσύλλητον θησαυρόν, τὴν νύμφην Κυρίου, καὶ ἄσπιλον ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἁγίαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

18. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος.

Ἰᾶμα ὡς δρόσος ἐωθινή, εὐσεβέσιν ὥφθη, ἡ σὴ ἄθλησις ἐν πυρί· δι' αὐτῆς γὰρ μάρτυς, τῷ κόσμῳ διαπνέεις, ὦ Αἰμιλιανέ, τὰς θείας χάριτας.

20. Ἡλιοῦ προφήτου, τοῦ Θεσβίτου.

Ζήλω οὐρανίῳ πυρποληθεῖς, φλέγεις τὴν ἀπάτην,
ὡς πυρίπνους καὶ ζηλωτής· ὅθεν ἀνυψώθης, ἐν
ἄρματι πυρίνῳ, ὦ Ἡλιοῦ Προφήτα, πρὸς βίον
ἄφθαρτον.

22. **Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, Μυροφόρου καὶ
Ἰσαποστόλου. Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος, τῆς
Χιοπολίτιδος.**

Τῆς Μυροφόρου.

Τάφῳ προσελθοῦσα τοῦ Ἰησοῦ, τοῦτον ἐθεάσω,
ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· ὅθεν Ἀποστόλοις,
Μαγδαληνῇ Μαρία, χαρᾶς εὐηγγελίσω τὰ εὐαγγέλια.

Τῆς Μάρτυρος.

Χλαῖναν παρθενίας πορφυραυγῇ, αἵμασιν οἰκείοις,
βεβαμμένην ἀθλητικῶς, φέρουσα Μαρκέλλα, τῷ
Λόγῳ ἐνυμφεύθης, τμηθεῖσα τῇ πατρῷα χειρὶ ὡς πάν-
σεμνος.

23. **Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου.**

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Βρύει τοῖς ἐν κόσμῳ ποταμηδόν, ἐκ πηγῶν αὐλῶν,
σωτηρίους ἐπιρροάς, ἡ σεπτὴ σου θήκη, Φωκᾶ
ιερομάρτυς, ἐξ ὧν αἰεὶ ἀντλοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Προφήτου.

Εἴσοπτρον ἐδείχθης εἰλικρινές, Τρισηλίου δόξης, ὦ
Προφήτα Ἰεζεκιήλ, καὶ τῶν ἐσομένων, ἐδέξω

τὰς ἐμφάσεις, Χριστοῦ προαγορεύσας τὴν ἐνανθρώπησιν.

24. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

Κάλλει διαπρέπουσα τῆς σαρκός, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, καθιέρωσας τῷ Χριστῷ· σὺ γὰρ ὦ Χριστίνα, τὴν πλάνην ἐβδελύξω, καὶ ὑπὲρ φύσιν ἄθλων ἡγείρας τρόπαια.

25. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Χαίρουσα μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Ἄννα ὥσπερ μήτηρ, τῆς τεκούσης τὸν Ποιητὴν. Ὅθεν τοὺς τιμῶντας, τὴν θείαν κοίμησίν σου, χαρὰς τῆς ἀθανάτου μετόχους ποίησον.

26. Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος.

Χαίροις Ἐκκλησίας ἡ λαμπηδών, καὶ τῶν λαμάτων, πολυχεύμων ὄντως κρουνός· χαίροις προσασία, καὶ σκέπη οὐρανία, Παρασκευὴ θεόφρον, τῶν εὐφημούντων σε.

27. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος, τοῦ ἱαματικού.

Ρεῖθρα λαμάτων ὡς ἐκ πηγῆς, χάριτι θαυμάτων, βρύει χρήζουσι δωρεάν, ὁ Παντελεήμων, ὁ πάνσοφος ἀκέστωρ· οἱ ῥώσεως διψῶντες δεῦτε ἀρύσασθε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

1. Ἡ πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τῶν Ἑπτὰ Μακκαβαίων Παίδων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Τοῦ Σταυροῦ.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα δαψιλῶς, ἱαμάτων ρεῖθρα, ἐκ τῆς χάριτος τοῦ Σταυροῦ, ἵνα πολυτρόπων, παθῶν καὶ νοσημάτων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὴν φλόγα σβέσωμεν.

Τῶν Ἀγίων.

Χαίροις ἡ ἐπτάκλωνος συνδρομή, ὄρηκες ὠραῖοι, Μακκαβαίων τῆς πατριᾶς, σὺν μητρὶ τῇ θείᾳ, ἅμα καὶ διδασκάλῳ, οἱ εὐκλεεῖς τοῦ νόμου καὶ θεῖοι φύλακες.

2. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱ. Λειψάνου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου.

Ολον διαλάμπον ὑπερφυῶς, αἶγλη ἀφθαρσίας, ὡς πολύαθλος θησαυρός, ἀπὸ γῆς ἐφάνη, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, Στέφανε Πρωτομάρτυς, τὸ θεῖον σκῆνός σου.

4. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἑπτὰ Παίδων.

Δόγμα ἀκυροῦται νεκροποιόν· οἱ γὰρ θεῖοι Παῖδες, ἀναστάντες ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐδήλωσαν πᾶσι,

τὴν μέλλουσαν γενέσθαι, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ βροτῶν ἀνάστασιν.

5. Προέδρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δεῦτε ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, ἀνέλθωμεν πάντες, καὶ ὁψώμεθα μυστικῶς, τὸν ἐν Θαβωρίῳ, ἀστράψοντα ἀρρήτως, Δεσπότην Ζωοδότην Ὁν μεγαλύνομεν.

6. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θέλων ἐπιδειῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ σοφίαν παρὰ Πατρός, ἐν ὄρει ἀνῆλθες, Χριστὲ τῷ Θαβωρίῳ, καὶ λάμπας ὡς Δεσπότης τούτους ἐφώτισας.

7. Θεοδοσίου ὁσίου, τοῦ νέου.

Χαίροις θεῖον βλάστημα Ἀθηνῶν, καὶ τῆς Ἀργολίδος, ἀντιλήπτωρ καὶ ἀρωγός· χαίροις ὁ βλυστάνων, ἰάματα ποικίλα, τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσιν, ὦ Θεοδόσιε.

8. Αἰμιλιανοῦ Κυζίκου, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Χαίροις ὁ Κυζίκου θεῖος ποιμήν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχης θεοειδής· χαίροις ὁ προστατῆς, τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ὦ Αἰμιλιανὲ πιστῶν ἐδραίωμα.

9. Μαθθία τοῦ Ἀποστόλου.

Τὸν τῆς εὐσεβείας ὑφηγητήν, καὶ τῆς Δωδεκάδος, τὸ συμπλήρωμα τῆς κλητῆς, ὕμνοις σε τιμῶμεν, Ἀπόστολε Μαθθία, ὡς ἄριστον μεσίτην ἡμῶν πρὸς Κύριον.

11. Ἀνάμνησις θαύματος ἁγίου Σπυρίδωνος, γενομένου ἐν Κερκύρα τῷ 1716.

Τῶν θαυμάτων πέλαγος γεγονώς, πάσης τρικυμίας, ἐν θαλάσῃ τε καὶ ἐν γῇ, μέγιστε Σπυρίδων, διάσῳζε εὐχαῖς σου, τοὺς ἐπικαλουμένους μέγα σὸν ὄνομα.

14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Αἴνωθεν χορεῖαι ἀγγελικαί, καὶ ἀπὸ περάτων, Ἀποστόλων θεία πληθὺς, σπεύσατε προθύμως, Γεθσημανῇ χωρίῳ, κηδεῦσαι ἐπαξίως τὴν Θεομήτορα.

15. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Παρέστης Παρθένε ἐκ δεξιῶν, τοῦ Παμβασιλέως, ὡς Βασίλισσα τοῦ παντός, περιβεβλημένη, ἀθανασίας αἴγλην, ἄρθεῖσα μετὰ δόξης πρὸς τὰ οὐράνια.

16. Ἡ ἐξ Ἑδέσεως ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου.

Ηἴκεν ἐξ Ἑδέσεως ἡ σὺ Εἰκὼν, ἐν τῇ Βασιλίδι, κομισθεῖσα περιφανῶς, καὶ τῆς σῆς προνοίας, ἐκλάμπει τὰς ἀκτῖνας, ἡλιακὸς ὡς δίσκος ἡμῖν φιλάνθρωπε.

19. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος, τοῦ Στρατηλάτου.

Τῇ στρατολογίᾳ τῇ ἀληθεῖ, ἐστράτευσας Μάρτυς, δῆμον ἅγιον ἀθλητῶν, μεθ' ὧν καὶ ἀθλήσας, Ἀνδρέα Στρατηλάτα, ἀγγελικῆς στρατείας ὥφθης ὁμόσκηνος.

24. Κοσμᾶ ἱερομάρτυρος, τοῦ ἱσαποστόλου.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ διδάσκαλος καὶ φωστήρ· χαίροις εὐσεβείας, ὁ θεῖος φυτοκόμος, καὶ κοινωνὸς Μαρτύρων, Κοσμᾶ ἰσάγγελε.

29. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ.

Κἂν ἐτμήθης Κάραν ὦ Βαπτιστά, φθέγγεται ἡ γλῶσσα, τὸν Ἡρώδην ἐλέγχουσα· Λόγου τὴν φωνὴν σε, σιγῆσαι γὰρ οὐκ ἔδεις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν ᾧ Χριστὸν κηρύξασθαι.

30. Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Τοῦ Προδρόμου

Κάραν ἐκτμηθεὶς σου ὦ Βαπτιστά, ἔδραμες ἐν ᾧ Χριστῷ, οἷα Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἐκεῖ δεσμώταις, τὴν λύτρωσιν κηρύττων. Ἀλλὰ τοὺς σὲ τιμῶντας φρούρει καὶ φύλαττε.

Τῶν Ἁγίων.

Χαίροις τῶν Πατέρων τριάς σεπτῇ, Ἀλέξανδρε μάκαρ, σὺν τῷ Παύλῳ τῷ εὐκλεεῖ, καὶ τῷ Ἰωάννῃ, ἡ τρίφωτος λυχνία, ἡ πᾶσαν Ἐκκλησίαν κατατυρσεύουσα.

31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σύνδησον ἀγάπη εἰλικρινεῖ, Κεχαριτωμένη, παντευλόγητε Μαριάμ, τοὺς τῇ καταθέσει, τῆς σῆς παντίου Ζώνης, ὑμνοῦντας τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας σου.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Φαρισαίου φύγωμεν ἀδελφοί, τὴν ὑψηγορίαν, τὴν πανόλεθρον ἀληθῶς, καὶ Τελώνου πάντες, δεξώμεθα προθύμως, τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

Ολον μου τὸν βίον ἀνηλωκώς, ἐν τῇ ἀσωτείᾳ, ἐβυθίσθην ὁ ῥυπαρός· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὸν εὐσπλαγχνον Πατέρα, δέξαι με ὡς ἐκεῖνον υἱὸν τὸν ἄσωτον.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου προσευχαῖς, Προφητῶν Μαρτύρων, καὶ ἁγίων Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων, ψυχὰς ἅς προσελάβου, ἀνάπαυσον, Οἰκτίρμον, ὡς ὑπεράγαθος.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.

Οὔταν μέλλης κρίναι τὴν πᾶσαν γῆν, ὦ δικαιοκρίτα, Ἰησοῦ μου παμβασιλεῦ, τότε φεῖσαι Σῶτερ, Χριστέ τοῦ πλάσματός σου, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου.

Οἱμοι! ἀνεκραύγαζεν ὁ Ἀδάμ, κλαίων σὺν τῇ Εὐφ, καὶ στενάζων ὀδυνηρῶς, ὅτε ἐξεβλήθη, τοῦ θείου Παραδείσου, γυμνὸς ἠπορημένος διὰ τῆς βρώσεως.

Τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν (Ὁρθοδοξίας).

Δεῦτε Ὁρθοδόξων αἱ στρατιαί, τὰς σεπτὰς εἰκόνας, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, εὐσεβοφρόνως πάντες κατασπασώμεθα.

Τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Χαίροις ὦ Γρηγόριε γεραρέ, Θεσσαλονικέων, χαίροις καύχημα θαυμαστόν, χαίροις Ὁρθοδόξων, ὁ γρηγορῶν προστάτης, καὶ τῶν αἵρετιζόντων ὁ ἀντικείμενος.

**Τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν
(Σταυροπροσκυνήσεως).**

Χαῖρε σκῆπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ, Σταυρὲ ζωηφόρε, καύχημα τῶν Χριστιανῶν, Ἀνάκτων τὸ κλέος, καὶ δόξα Ἱερέων, δαιμόνων καθαιρέτα, Σταυρὲ Πανάγιε.

**Τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν
(Ἰωάννου τῆς «Κλίμακος»).**

Τὴν οὐρανοδρομόν ἦν Ἰακώβ, κλίμακα προεῖδεν, ἔτεχνήσω πνευματικῶς, πᾶτερ Ἰωάννη, συνθήκη τῶν σῶν λόγων· δι' ἧς πρὸς ἀφθαρσίας, βαίνομεν μέθεξιν.

**Τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν
(ὁσίας Μαρίας, τῆς Αἰγυπτίας).**

Γύμνωσιν ἐνέγκασα καρτερῶς, αἰσχύνῃ ἐνδύεις, τὸν γυμνώσαντά σε Χριστοῦ· ὅθεν ἀφθαρσίας, στολαῖς κατηγλαῖσθης, Μαρία πανοσία, Αἰγύπτου βλάστημα.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ε'πὶ πώλου ὄνου εἰς τὴν Σιών, εἰσῆλθες Σωτῆρ μου, ὑπὸ παίδων καὶ τῶν βρεφῶν, αἰνούμενος Λόγε, τὸ ὡσαννὰ βοώντων, εὐλογητὸς ὁ ἦκων σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου·

Τῆς Ζωηφόρου Πηγῆς.

Υᾶδωρ τὸ ζωήρῳτον τῆς Πηγῆς, μάννα τὸ προ-
χέον, τὸν ἀθάνατον δροσισμόν, τὸ νέκταρ τὸ
θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ μέλι τὸ ἐκ πέτρας
ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα.

(Τῆς Ψηλαφήσεως τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ).

Θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, ἐπέστης Σω-
τῆρ μου, τὴν εἰρήνην σου δοὺς αὐτοῖς· ὅθεν ὁ
Θωμᾶς σε, δακτύλῳ ψηλαφήσας, ἐβόα· Σὺ Θεός μου
πέλεις καὶ Κύριος.

Τῇ Γ' Κυριακῇ, τῶν ἁγίων Μυροφόρων.

Μυροφόροι ἦλθον μετὰ σπουδῆς, ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
τοῦ μυρίσαι πανευλαβῶς, Σῶμα ζωηφόρον,
Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, τὸ ἄφθαρτον καὶ θεῖον καὶ
πανακήρατον.

Τῇ Δ' Κυριακῇ, τοῦ Παραλύτου.

Λόγω σου Σωτῆρ μου ζωοποιῶ, ἡγειρας τῆς κλί-
νης, τὸν Παραλύτον ὡς Θεός, κείμενον χρονίως,
παρὰ τὴν κολυμβήθραν, τοῦ Σιλωὰμ καὶ ἄρας τὴν
κλίνην ᾧχετο.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εἵστηκώς ἐν μέσῳ τοῦ Ἱεροῦ, ὁ Χριστὸς διδάσκων, μεσαζούσης τῆς ἑορτῆς, τῶν τε Φαρισαίων, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἤλεγχε παρόρησίᾳ τὴν τούτων ἄνοιαν.

Τῇ Ε' Κυριακῇ, τῆς Σαμαρείτιδος.

Ηἦλθεν εἰς Σαμάρειαν Ἰησοῦς, καὶ παρὰ τὸ φρέαρ, τὸ ἀρχαῖον τοῦ Ἰακώβ, ζητῶν νὰ πῖν ὕδωρ, ἀπὸ κοινὴν γυναῖκα, ἣ δὲ Μεσσίαν πᾶσιν αὐτὸν ἐκήρυξεν.

Ἔτερον.

Χαίροις ἰσαπόστολε Φωτεινή, ἣ ἐκ Σαμαρείας, ἀνατείλασα ὡς ἀστήρ, χαίροις ἣ τοῖς ῥείθροις, τοῦ νόματος τοῦ θείου, καὶ ἄθλοις μαρτυρίου κόσμον εὐφράνασα.

Τῇ ς' Κυριακῇ, τοῦ Τυφλοῦ.

Εὔρεν ὁ Σωτὴρ παρὰ τὴν ὁδόν, τυφλὸν γεννηθέντα, ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐκ πτύσματος ὁ Πλάστης, τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ τούτου χρίσας ἐφώτισεν.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ὁ Σωτὴρ, ἐν σαρκὶ ἐπέστη, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν ὅθεν μετὰ δόξης, εἰς οὐρανοὺς ἐπήρθη, ἵνα τῷ κόσμῳ πέμψῃ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ἔτερον.

Αόρατος κόσμος καὶ ὁρατός, ἅπας ἐορτάζει, καὶ οἱ Ἄγγελοι σὺν βροτοῖς, σκιρτῶντες ὕμνοῦσιν, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις, τὴν ἄνοδόν σου, Σῶτερ, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

**Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων
τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.**

Τοὺς ἀνακηρύξαντας τὸν Χριστόν, κτίσμα μὲν οὐκ ὄντα, ὁμοούσιον δὲ Πατρί, τοὺς θεῖους Πατέρας, τῆς ἀρχικῆς Συνόδου, ὁ δῆμος Ὁρθοδόξων ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.

Ως Θεὸς οἰκτίρμων, παμβασιλεῦ, ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ, τὰς ἀπὸ αἰῶνος, ψυχὰς ἃς προσελάβου, ἀνάπαυσον παρέχων αὐταῖς τὴν χάριν σου.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Εἰς τὸ ὑπερῶν τοῖς Μαθηταῖς, ἐν πυρίναις γλώσσαις, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός, τὸ θεῖον Αὐτοῦ Πνεῦμα, ὅπως αὐτοὺς σοφίσῃ, τοῖς ἔθνεσι κηρῦξαι τὸ Εὐαγγέλιον.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Πνεῦμα τὸ πανάγιον καταβάν, ἐν πυρίναις γλώσσαις, Ἀποστόλους σοφοὺς ποιεῖ, φθεγγομένους ξένα, ἐν γλώσσαις ταῖς ἑτέραις, τὰ θεῖα μεγαλεῖα σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερον.

Χαίροις Ἀποστόλων δῆμος σεπτός, Προφῆται Κυρίου, καὶ Μαρτύρων στεῖρόνι χοροί, θεῖοι Ἱεράρχαι, καὶ Ὅσιοι Πατέρες, καὶ Δίκαιοι καὶ Πάντες χαίρετε Ἅγιοι.

«ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ»

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ*

ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

[Βλέπε· Προθεωρία τοῦ Τυπικοῦ § 27].

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης – 13ης ἰδίου καὶ
ἀπὸ τῆς 24ης τοῦ αὐτοῦ μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν
Ἑρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπι-

* Καταβασίαι ὠνομάσθησαν οἱ πάλαι Εἵρμοι, διότι ἐψάλλοντο εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς [ὡς γίνεται σήμερον τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα] ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατερχομένων τῶν στασιδίων των καὶ ἐνουμένων.

στρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν·
ἐπ' εὖρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χρι-
στῷ ἔσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνε-
ται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στει-
ρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον
Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
ριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν
θεότητα.

ᾠδὴ ε'.

ὦ τρισμακάριστον Ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ
Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατή-
σας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρ-
κί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς,
σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προ-
διετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκό-
σμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπα-
γέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν
Κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὁμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η'.

Εὐλογεῖ Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τῇ 14ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι

τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ', Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ 25ῃ Μαρτίου καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεῦματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα (τὴν κοίμησιν· τὴν εἴσοδον· τὴν σύλληψιν).

Ὦδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· (ἐν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου· ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου) σὺ

γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ε'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κίριον.

Ὦδὴ ς'.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια (τὴν ἱερὰν Μετάστασιν·

τὰ ἱερὰ Εἰσόδια) τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἀπὸ τῆς 15ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 23ης τοῦ αὐτοῦ.

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, Παρθέने μνημη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἑξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ᾄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ὦδὴ δ'.

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σοῦ Χριστέ, φεγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ὡδὴ ε'.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρήτον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναῖδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ὡδὴ ς'.

Ἄλιον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου, ἣν προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς, ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προὔπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Ὡδὴ ζ'.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιταπτόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὡδὴ η'.

Φλόγα δροσίζουσαν Ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον,

φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλ-
πουσι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρω-
μένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοί, Παρθένε
Ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνη-
στεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ
θάνατον ζῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν
σου.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου μέχρι 25ης Δεκεμβρίου.

Τῇ 25ῃ Δεκεμβρίου καὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς
(31 Δεκ.) συμπάλλονται αἱ ἐπόμεναι Καταβασίαι.
Ἀπὸ τῆς 26ης μέχρι τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου ψάλλονται
μόνον αἱ Ἰαμβικαί.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν
ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε
λαοί· ὅτι δεδόξασται.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως [Ἰαμβικά].

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
 Ὑγρὸν θαλάσσης, κῦμα χερσώσας πάλαι.
 Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν
 Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν
 Ἦσον τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρ-
 ρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκω-
 θέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυ-
 ψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν·
 Φέρων τε παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας
 Ὑπερθεν ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
 Μάκαρ μελωδοῦς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ᾠδὴ δ'.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς
 Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρους ὁ
 αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀ-
 πειράνδρου, ὁ ἄνυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου.
 Κύριε.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
 Ἄδων Προφήτης Ἀββακούμ προμηνύει,
 Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον
 Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
 Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ᾠδὴ ε'.

Θεὸς ὦν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης
 Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέ-
 στείλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέν-
 τες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, Φιλάν-
 θρωπε.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένης πλάνης
 Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστὲ τοῖς ἐγρηγόρας
 Νῦν σοι τελούσιν ὕμνον ὡς Εὐεργέτη
 Ἐλθοις πορίζων, εὐχερῇ τε τὴν τρίβον·
 Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὖροιμεν κλέος.

ᾠδὴ ς'.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος
 θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικησας ὁ Λό-
 γος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθο-
 ρον· ἥς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κα-
 τέσχεν ἀπήμεντον.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
 Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
 Νυγείς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει
 Χριστὲ προσανδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην
 Θᾶπτον μολεῖν σε, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς
 προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ
 ἐπιοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλ-
 λον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Τῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλισαν πόθῳ
 Ἄπλητα θυμαίνοντος ἡγκιστρωμένοι
 Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν·
 Οἷς εἵκαθε πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότη
 Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας, εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η'.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε
 κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς
 οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυσεν νηδύν· διὸ
 ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα
 τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μήτηραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι Νέοι
Ὑπερφυῶς κύουσιν, ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργία μιᾷ
Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι χάρις.

ᾠδὴ θ'.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν
τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν
φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς
ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

† Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὥς ἀκίνδυνον φόβῳ
Ρᾶον σιωπῇ· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε
Ὑμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
Ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
Ὅση πέφυκεν, ἢ προαίρεσις δίδου.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Τῇ 1ῃ καὶ 6ῃ Ἰανουαρίου συμπάλλονται αἱ ἐπόμεναι
Καταβασίαι· ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 5ης Ἰανουαρίου
ψάλλονται αἱ Καταβασίαι «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμέ-
να», ἀπὸ δὲ τῆς 7ης ἕως 14ης τοῦ αὐτοῦ, μόνον αἱ
Ἰαμβικαί.

Ὦδὴ α'. Ἦχος β'.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰ-
κείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ
κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος β'.

Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
Ἥπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

Ὦδὴ γ'.

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ
κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται·
μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δί-
καιος, πλήν σου Κύριε.

Ἦχος β'.

Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίαν,
Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἡδεταὶ δωρημάτων.

Ὦδὴ δ'.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶν-
τος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ

σῶ μαρτυρούμενος Υἱῶ· ὅλον γεγονῶς τοῦ παρόντος,
Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἰ Χριστός, Θεοῦ σοφία
καὶ δύναμις.

Ἦχος β'.

*Πυρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσιν γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.*

Ὠδὴ ε'.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἦκει,
Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ
δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρει ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ
τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρή-
νην χαρίζειται.

Ἦχος β'.

*Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῇ τρίβον,
Ἄγουσιν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.*

Ὠδὴ ς'.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς ὁ Ἐω-
σφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Με-
τανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε·

ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λη-
τρούμενος.

Ἦχος β'.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ.
Ἦχῳ Πατὴρ, δν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναί, φησίν, Οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλιων,
Φῶταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Ὠδὴ ζ'.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας,
διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ
θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσι-
ζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἦχος β'.

Ἐφλεξε ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύ-
ριον.

Ὠδὴ η'.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμι-
νος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρεῖθροις ἔμελλεν, αὐλον
πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βα-

πιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος β'.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἷτιον,
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὡδὴ θ'.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἄξιον· ἱλιγ-
γιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε·
ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ
τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστια-
νῶν εἰ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦχος β'.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
Νύμφη πάνταγενε, Μητερ εὐλογημένη·
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπᾶξιον κροτοῦμεν ὥς εὐεργέτη,
Δωρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Ἀπὸ 15ης Ἰανουαρίου μέχρι ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς
τῆς Ὑπαπαντῆς [9 Φεβρουαρίου] ψάλλονται αἱ κάτω-
θι Καταβασίαι.

Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὥσεϊ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὡδὴ δ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὡδὴ ς'.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Ὦδὴ ζ'.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὦδὴ η'.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεσιῶντες Νεανῖαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀποδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς) καὶ τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ

ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον,
Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα, ᾄσωμεν.

Ὦδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώ-
σας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας
αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὦδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ
Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ δια-
νοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Ὦδὴ ε'.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων
σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λό-
γε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων
ἀνακαλούμενον.

Ὦδὴ ς'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν
πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσ-
δραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Πολυέλεε.

Ὦδὴ ζ'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος
τοῖς ὁσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον
πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἐπεισε βοᾶν Ἐὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

(Ἐὰν ἐγένετο ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχὴ· Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

ᾠδὴ γ'.

Στερωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός,

ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Ὦδὴ ε'.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογεῖ σε, Χριστέ ὁ Θεός.

Ὦδὴ ς'.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, κάμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Ὦδὴ ζ'.

Τὰ Χερουβείμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρευον, βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η'.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα,
ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλο-
γεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Τῶν γηγενῶν, τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς ἐώρακέ
ποτε; ὅτι παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ
ἀνωδύνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα· τοιοῦτόν σου τὸ
θαῦμα, καὶ σὲ ἀγνὴ Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.

(Ἐὰν ἐγένετο ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,
οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πα-
τρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

ᾠδὴ γ'.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν
σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος
ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

ᾠδὴ δ'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε,

καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν, ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

ᾠδὴ ς'.

Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

ᾠδὴ ζ'.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετεῖλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η'.

Ὅν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεείμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μη-
τρὸς ἀνάνδρου, ἄσπορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέν-
νησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί,
ὡς Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνε-
σιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μω-
σέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐτροπώσατο.

ᾠδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ
κράζουσα· Σύ μου ἰσχυς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ
στερέωμα.

ᾠδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς,
εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς
ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
ἀνυμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ δ'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς Πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

ᾠδὴ ε'.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λακκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες, κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν
(Σταυροπροσκυνήσεως)

Ῥοδὴ α'. Ἦχος α'.

Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγρὰν, τῇ ῥάβδῳ τεμῶν, ὥδῃν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστέ ὁ Θεός.

Ῥοδὴ γ'.

Στερεωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος.

Ῥοδὴ δ'.

Ἐπὶ Σταυροῦ σε Δυνατέ, φωστὴρ ὁ μέγας κατιδών, τρόμῳ ἐπαρθεῖς τὰς ἀκτῖνας, συνέστειλεν, ἔκρυψε· πᾶσα δὲ Κτίσις ὕμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν· καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ῥοδὴ ε'.

Ὁρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου εἰρήνην, εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· δι' οὗ ἀνεκαίνισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

Ῥοδὴ ς'.

Τὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς, ἐν κοιλίᾳ

τοῦ κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε, καὶ ἀνέθορε, σεσωσμένος του θηρός, τῇ δυνάμει σου Λόγε.

Ὦδὴ ζ'.

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρῷ προσηλωθείς, σωτηρίαν ἡμῖν ἔδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὦδὴ η'.

Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθείς, τῶν λεόντων ποτέ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δανιὴλ ἀβλαβής, ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν Χριστόν, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

ὦ Μῆτερ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τεκοῦσα ἀσπύρως, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σὲ οἱ πιστοί, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

ᾠφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτιδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαιοῦσης τὰ θεμέλια· τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

ᾠδὴ γ'.

Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῶ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωὴ· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

ᾠδὴ δ'.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου· Προφήτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχύι ὑψωσον φωνήν· Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

ᾠδὴ ς'.

Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα·

Νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται· καὶ ῥαντίσματος, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος.

Ὁδὴ ζ'.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁδὴ η'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ· πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁδὴ θ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεन ἡμῖν· συστήσαθε ἑορτήν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως
μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ε' ἐβδομάδος
[πλὴν Μεσοπεντηκοστῆς] καὶ τῇ Τετάρτῃ τοῦ Τυφλοῦ.

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοί. Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Ὦδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ὦδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὦδὴ ε'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὦδὴ ς'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὦδὴ ζ'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄν-

θρῶπιος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν,
ἀφθαρείας ἐνδύει εὐπρότειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύ-
ριον.

ᾠδὴ η'.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββά-
των, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυ-
ρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα
Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου
Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
Τόκου σου.

Τῇ ΣΤ' Κυριακῇ μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ Τυφλοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν
ἄβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραῷ πανστρατιᾷ κατα-
ποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾧσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου

τὴν διάνοισιν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Ὦδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοήγη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησαι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ὁρθρῶντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ὦδὴ ς'.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σέ τὸν φυλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Ὦδὴ ζ'.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὦδὴ η'.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μητρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κηύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ – ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ζ' ἑβδομάδος ψάλλονται αἱ Ἰαμβικαὶ Καταβασίαι «Θεῖω καλυφθεῖς...» τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν ἁγίων Πάντων, ἀμφότεραι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς, αἱ Ἰαμβικαί.

Τῆς Πεντηκοστῆς. ᾠδὴ α'. Ἦχος βαρύς.

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θεῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ,
Ἐρρήτόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος βαρύς.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως
 ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ δὲ
 ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε καὶ
 Πατὴρ ὁ ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Ἐρῶ ῥῆξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
 Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
 Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
 Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
 Πρὸς τὸν Δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ὦδὴ δ'. Ἦχος βαρύς.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χρι-
 στὲ ἔλευσιν, ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυνα-
 στεῖαν, ὅτι πάντα τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλή-
 λυθας.

Ὦδὴ δ'. Ἦχος δ'.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
 Λόγος προελθὼν, Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου,
 Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
 Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
 Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε'. Ἦχος βαρύς.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ
 τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτη-
 ρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν

τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη,
διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Ὦδὴ ε΄. Ἦχος δ΄.

Λυτήριον κάθαρσιν ἁμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιῶν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὦδὴ ς΄. Ἦχος βαρύς.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμ-
πλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ
προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ
θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ὦδὴ ς΄. Ἦχος δ΄.

Γλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἰν', ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῇ πεπτωκότα.

Ὦδὴ ζ΄. Ἦχος βαρύς.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖ-
δες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας,
οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ ζ'. Ἦχος δ'.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
 Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας·
 Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
 Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
 Ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'. Ἦχος βαρύς.

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος
 Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μω-
 σεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυ-
 ρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύ-
 ριον.

Ὦδὴ η'. Ἦχος δ'.

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
 Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος.
 Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
 Σωτῆρα καὶ Παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
 Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα Κτίσις.

Ὦδὴ θ'. Ἦχος βαρύς.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα, καὶ παν-
 τεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείραν-
 δρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χω-
 ρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὦδὴ θ'. Ἦχος δ'.

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος·
 Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὖλαλον στόμα,
 Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἄξίως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
 Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Καταβασίαι ἀπὸ 27ης μέχρι 31ης Ἰουλίου.

Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'.

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν,
 καὶ ὑγρὸν βαθὺν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας,
 δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιᾷ-
 σει ἔμελπον· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες πε-
 ριεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ
 ἡ καρδία μου.

Ὦδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστέ ὁ
 Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης
 ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου,
 Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Ὦδὴ ς'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὦδὴ ζ'.

Ἀβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὦδὴ η'.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ'.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστάφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

The first part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It is essential for the company to have a clear and concise system in place to ensure that all data is properly recorded and stored. This will allow for easy access and retrieval of information when needed.

In addition, the paper highlights the need for regular audits and reviews of the financial statements. This will help to identify any discrepancies or errors early on, before they become a major problem. It is also important to have a clear understanding of the company's financial position at all times, so that management can make informed decisions about the future.

The second part of the paper focuses on the importance of maintaining accurate records of all transactions. It is essential for the company to have a clear and concise system in place to ensure that all data is properly recorded and stored. This will allow for easy access and retrieval of information when needed.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ	σελ.	3
Μέγας Ἑσπερινὸς μετ' Ἀρτοκλασίας	»	21
Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς	»	25
 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ		
Α' Ἐν Κυριακῇ	»	31
Β' Ἐν Δεσποτικαῖς κ.λπ. ἑορταῖς	»	63
Γ' Ἐν Καθημεριναῖς	»	63
Δ' Ἐν Σαββάτῳ	»	73
 Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	»	85
ΕΙΣΟΔΙΚΑ	»	117
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	»	120
ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ	»	125
«ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ» – ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ	»	172

THE HISTORY OF THE

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΑ

Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστήσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Μηδέποτε στής εἰς σύναξιν ἐχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσης τὸν Παράκλητον.

Ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονεῖ-
κει, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μένων προσεύχου καὶ
ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ᾗ σε δεῖ τελέσαι
τὴν θεῖαν μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηθι ἐν
κατανύξει καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ θυσια-
στηρίῳ, μὴ περιβλέπων ἐνθεν κἀκεῖθεν, ἀλλὰ
φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ
βασιλεῖ.

Μὴ διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην ἐπισπεύσης
τάς Εὐχάς, ἢ συντάμης, μηδὲ λάβης πρόσωπον,
ἀλλ' ὄρα πρὸς μόνον τὸν προκείμενον Βασι-

λέα καὶ τὰς περιεστῶσας κύκλῳ Δυνάμεις.

Ἄξιον σαυτὸν ποιήσον τῶν ἱερῶν Κανόνων.

Μὴ συλλειτουργεῖ οἷς ἀπαγορεύουσι.

Βλέπε τίνι παρέστηκας, πῶς ἱερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς Δεσποτικῆς ἐντολῆς καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. «Μὴ δότε» γάρ φησι «τὰ ἅγια τοῖς κυσί, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων».

Ὅρα μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων.

Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα περικείμενον ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωρεάν, ὥς καὶ αὐτὸς ἔλαβες.

Οἷς οἱ θεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου.

Ὅρα μὴ ἐξ ἀμελείας σῆς, μῦς, ἢ ἄλλο τι ἄψῃται τῶν θείων μυστηρίων, μηδὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσων σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Κανὼν ΟΕ'
τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου

«Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα μήτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρηῆσθαι, καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον».

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ, ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΤΕΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἀγία Γραφή

1. Παλαιά Διαθήκη κατά τούς Ο', έπεξεργασία Ἀλφρεντ Ράλφς. Πρὸς έπανεκδοση
2. Καινή Διαθήκη (κείμενο καί μετάφραση). Ἑκδοση Β'
3. Καινή Διαθήκη (σχῆμα μικρό, εὐχρηστο) .

Πατρολογία — Πατερικά

1. Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καί Ἑκκλησιαστικῶν Συγγραφέων (ΒΕΠΕΣ): Τόμοι 1-69
2. Ἐπιστολές Μεγ. Βασιλείου (Εἰσαγωγή Καθηγ. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου, Ἑκδοση Βασ. Μουστάκη)
3. Κοινωνική Διδασκαλία Ἑλλήνων Πατέρων (Ἐπιλογή-Εἰσαγωγή-έπιμέλεια Ν.Θ. Μπουγάτσου) τόμοι Α', Γ'
4. Μιλάει ὁ Γρηγόριος Θεολόγος (Εἰσαγωγή Καθηγ. Στυλ. Γ. Παπαδοπούλου). Ἑκλεκτά μεταφρασμένα κείμενα τοῦ Ἀγίου
5. Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος (Εἰσαγωγή-κείμενο-σχόλια Ἡλία Μουτσούλα Καθηγητοῦ, Κίμ. Παπαχριστοπούλου, Θεολόγου καθηγητοῦ) Ἑκδοση Β'

Λειτουργικά

1. **Ἀπόστολος** (μέ βάση τήν έκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου). Ἐκδοση πολυτελής μέ εἰκόνες σέ 4χρωμία
2. **Ἱερὸν Εὐαγγέλιον** (σχῆμα μέγα) ἄδετο (σέ φύλλα) καί χρυσόδετο
3. **Ἱερὸν Εὐαγγέλιον** (σχῆμα μεσαῖο), δεμένο καί ἄδετο
4. **Ἱερὸν Εὐαγγέλιον** (σχῆμα μικρό)
5. **Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς** (κατά τήν έκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, σχῆμα μεγάλο χρυσόδετο
6. **Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς** (σχῆμα μεσαῖο)
7. **Ἀκολουθίες:**
 - α. Ἀγιασμοῦ
 - β. Ἀγίου Βαπτίσματος
 - γ. Γάμου
 - δ. Περιστατικά Ἀκολουθίαι
 - ε. Εὐχελαίου
 - στ. Νεκρώσιμος
 - ζ. Ἑγκαινίων Ἱεροῦ Ναοῦ
- Ἐπίσης:**
 - α. Ἀγίας Βαρβάρας
 - β. Ἀγίας Παρασκευῆς
 - γ. Ἀγίας Φιλοθέης
 - δ. Ἀποστόλου Παύλου
 - ε. Ἀγίου Θαλλελαίου
8. **Ἀκολουθία Μεγ. Τεσσαρακοστῆς** μετά τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων
9. **Ἀντιμήνσια**
10. **Ἀντιμνησίων Εὐαγγελιστές**
11. **Ἀρχιερατικόν** (έκδοση πολυτελεστάτη) χρυσόδετο
12. **Ἐγκόλπιον Ἀναγνώστου** (Ἀκολουθίαι Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου, Θ. Λειτουργίας). Νέα έκδοση

- ✕
13. **Εὐχολόγιον** (σχῆμα μικρό)
 14. **Ἱερατικόν** (Ἀκολουθίες Ἑσπερινοῦ, Μεσονυκτικοῦ, Ὁρθρου, Θ. Λειτουργίας Ἰω. Χρυσοστόμου, Μ. Βασιλείου καί Προηγιασμένων)
 15. **Ἱερατικόν** (σχῆμα μικρό)
 16. **Λειτουργία Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου**
 17. **Λειτουργία προηγιασμένων**
 18. **Μηναῖα** (ἀπό Ἰανουάριο μέχρι Δεκέμβριο).
 19. **Παρακλητική ἡ Ὁκτώηχος ἡ Μεγάλη** (σχῆμα μέγα) χρυσόδετο
 20. **Πεντηκοστάριον** (σχῆμα μέγα) χρυσόδετο
 21. **Τριώδιον** (Ἀκολουθίες Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς) χρυσόδετο
 22. **Ψαλτήριον** (σχῆμα κανονικό)
 23. **Ὡρολόγιον τό Μέγα** (Ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου καί πλήρες ἑορτολόγιο) χρυσόδετο
 24. **Ὡρολόγιον τό Μέγα** (σχῆμα μικρό) χρυσόδετο

Τευχίδια Θ. Λατρείας

1. **Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς** μέ ἐρμηνεία (Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, †)
2. **Ἐγκόλπιον Μεγάλης Ἑβδομάδος**
3. **Ἅγιον Δωδεκαήμερον** (τόμος Α', τόμος Β')
4. **Αἱ καθ' ἡμέραν προσευχαί**
5. **Ἀκάθιστος Ὕμνος** (Χαιρετισμοί)
6. **Ἀκολουθία Δεκαπενταυγούστου**
7. **Ἀκολουθία Θείας Μεταλήψεως**
8. **Ἐγκώμια ἐπταφίου θρήνου**
9. **Ἐρμηνεία στόν ψαλμό 46** (Ἰω. Χρυσοστόμου) Ἀπόδοση στή νεοελληνική

10. Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου (ἐγκόλπιον, σέ ἐκδοση πολυτελή)
11. Ἱερά Σύνοψις (σχῆμα μικρό)
12. Κανὼν ἱκετήριας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν
13. Μέγα Ἀπόδειπνον
14. Μιλᾶω στὸν πατέρα μου (προσευχές γιὰ παιδιὰ)
15. Παρακλητικοὶ κανόνες εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον (Μικρά καὶ Μεγάλη Παράκλησις). Ἐκδοση πολυτελὴς καὶ Ἐκδοση συνήθης
16. Προσευχές γιὰ κάθε μέρα
17. Τὸ σύμβολον τῆς πίστεως (μέ ἐρμηνεία)
18. Τὸ Ψαλτήριον (σχῆμα μικρό)

Κυριακοδρομία – Ἑορτοδρομία

1. Ἀντίλαλοι ἀπὸ τὸν ἱερόν Ἀμβωνα (Ἰω. Παναγιωτίδης (†), Καθηγ. Θεολ. Σχολῆς Χάλκης) Λόγοι στίς εὐαγγελικές περικοπές
2. Διακονία τοῦ λόγου (Μητροπ. Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμου) τόμος Β' Λόγοι στὰ εὐαγγελικά ἀναγνώσματα
3. Εἰς ἐπίγνωσιν Θεοῦ (ἀρχιμ. Νικ. Ι. Πρωτοπαπᾶ). Λόγοι στὰ εὐαγγελικά ἀναγνώσματα.
4. Ἑόρτια Μηνύματα (Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου) 100 κηρύγματα γιὰ διάφορες ἑορτές
5. Θεομητορικά Μηνύματα (Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου). 102 κηρύγματα γιὰ τὸν Ἀκάθιστο ὕμνον, τὴν Ὡδή τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Θεομητορικό ἑορτολόγιον
6. Μηνύματα Δεκαπενταυγούστου (Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου). 98 κηρύγματα γιὰ τὴ Μικρὴ καὶ Μεγάλῃ Παράκλησιν καὶ τὰ ἀγιογραφικά καὶ ψαλμικά ἀναγνώσματά τους
7. Μηνύματα Τριωδίου (Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου)

8. **Κυριακές στή Γεννησαρέτ** (Μητροπ. Ζακύνθου Παντε-
λεήμονος). Κείμενα ἐμπνευσμένα ἀπό τὰ εὐαγγελικά
ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν
9. **Λευκές Χῶρες** (Μιχ. Κ. Μακράκη). Νέα μορφή λόγου
στά Εὐαγγέλια τῆς Κυριακῆς, μέ εἰδική εἰσαγωγή στό
σύγχρονο κήρυγμα
10. **54 Πρακτικά Ὁμιλίας** εἰς τάς κατά Κυριακήν ἀποστολι-
κᾶς περικοπᾶς (Μητροπ. Ἑδέσσης Διονυσίου, †)
11. **Φῶς ταῖς τρίβοις μου** (Μητροπ. Νικαίας Γεωργίου, †).
Κηρύγματα στίς ἀποστολικές περικοπές

«ΤΟ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩ-
ΣΤΟΥ» ΙΓ' ΕΚΔΟΣΙΣ (Β' ΜΕ ΤΟ ΣΥ-
ΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕ-
ΣΙΑΣ) ΗΤΟΙΜΑΣΘΗ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑΙ-
ΤΕΡΑΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕ-
ΧΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟ-
ΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΥΠΩ-
ΘΗ ΕΙΣ ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ
ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ

Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως
Εὐάγγελος Π. Λέκκος